

Indstilling til lovforslag om bankopdeling i Svenske Rigsdag for femte år i træk – hvornår kommer der lovforslag om bankopdeling i Danmark?

Fra vores søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige, har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 6. oktober 2015 – For femte år i træk er en indstilling til et lovforslag, der kræver en bankopdeling, fremstillet i den Svenske Rigsdag. I år har en gruppe, bestående af medlemmer af Venstrepartiet under anførsel af deres økonomiske talskvinde Ulla Andersson, fremstillet lovforslaget. Forslaget kræver, at Rigsdagen pålægger »regeringen omgående at indlede en undersøgelse af opgaven at forberede en lov, der adskiller traditionel bankaktivitet fra såkaldt investeringsbankaktivitet«.

Begrundelsen for loven er udvidet i sammenligning med de lovforslag, de har fremstillet i de foregående år, idet den først og fremmest påpeger »statens implicitte garanti for, at man ikke vil tillade store, finansielle institutioner at gå bankerot. Dette er årsagen til, at banker er blevet 'for-store-til-at-lade-gå-ned', og udgør kernen i det strukturelle incitament for de store, finansielle institutioner, der var hovedårsagen til den finansielle krise«.

Dette lovforslag påpeger værdien af den statslige garanti, der beløber sig til 26 mia. SEK om året i perioden 1998-2014 [hvilket tegner sig for omkring en tredjedel til en fjerdedel af bankernes årlige profit]. Der refereres til de forskellige forslag om bankopdeling i U.K., USA og EU for at vise, at der

også i Sverige er behov for en undersøgelse. Med hensyn til USA nævner de også »debatten om en total bankopdeling. Total bankopdeling vil sige, at investerings- og handelsaktiviteter ikke er tilladt i det samme forretningsforetagende eller den samme forretningsgruppe, der er aktiv inden for traditionel, kommerciel bankvirksomhed.«

»De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme. Tab, der opstår i investeringsbankaktiviteter, må ikke spille over i den mere traditionelle bankaktivitet og i værste tilfælde true en banks eksistens eller udsætte skatteborgerne for den risiko, at de er tvunget til at betale for aktiviteter, der ikke kan betragtes som samfundsnyttige ('Too big to fail'-problemet).« Med en antydning af risikoen peger lovforslaget på den britiske bankundersøgelses skøn, der siger, at så meget som fire til fem sjettedele af britiske bankers overskud kommer fra investeringsbankaktiviteter. »Taget i betragtning, hvor stor den svenske banksektor er sammenlignet med landets BNP, er det sandsynligt, at de svenske bankers investeringsbankaktiviteter er betydelige.« [Pr. person overgås de svenske banker kun af Schweiz] Lovforslaget siger, at bankgarantien i sin nuværende form er fuldstændig absurd, eftersom bankerne kan bruge den som statstilskud til spekulation i intern handel mellem bankerne med diverse finansielle instrumenter. Det er ikke let at forstå, hvorfor staten skulle yde tilskud til finansspekulation i den private forretningsverden. For slet ikke at tale om at gå ind og redde disse forretninger, hvis de risikerer bankerot. Udelukkende kun traditionel bankvirksomhed bør være omfattet af den implicite statsgaranti.«

Sluttelig peger lovforslaget på interessekonflikter, når bankerne både varetager investering for kunder og samtidig handler på egne vegne.

Medlemmerne af Rigsdagen, der står bag lovforslag 2015/16:370 er: Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Höj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (Alle fra

Venstrepartiet).

I tidigare år har också Miljöpartiets riksdagsmedlemmer framstillet lovforslag, men der fremstilles sædvanligvis ikke lovforslag i Rigsdagen fra et parti, der er i regering. Miljøpartiet er i regering sammen med Socialdemokraterne, og minister med ansvar for finansmarkederne, Per Bolund, fra Miljøpartiet, har i Rigsdagen været en stærk fortaler for bankopdeling, før han blev minister i 2014. Han vil være den ansvarlige minister, der skal håndtere bankopdeling i regeringen, hvis Rigsdagen foreslår en undersøgelse.

Lovforslaget kan ses her:
<http://data.riksdagen.se/fil/5DB165B6-3C25-4273-901E-D7C701F34C73>

DOKUMENTATION

Motion 2015/16:370

Bankdelningslag

- Motion 2015/16:370 (pdf, 76 kbyte, nytt fönster)

av *Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (alla V)*

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I de flesta länder finns en implicit garanti från statens sida

att man inte kommer att låta stora finansiella institut att gå i konkurs. Denna försäkran är en förklaring till varför vissa bolag kunnat växa sig så stora att de blivit "too big to fail", samt utgör den bärande bjälken i en incitamentsstruktur bland de stora finansiella företagen som var en av huvudorsakerna till finanskrisen.

Implicita eller uttalade statliga garantier innebär en kraftig subvention av storbankernas upplåningskostnader. Garantierna innebär också att det inte finns någon större anledning för storbankernas kreditgivare att ta reda på bankernas finansiella situation. Finansinspektionen har försökt uppskatta värdet på den svenska implicita garantin. Deras bedömning är att den i genomsnitt har uppgått till 26 miljarder kronor per år för de fyra storbankerna under tidsperioden 1998-2014.^[1] Motsvarande studier i andra länder har kommit fram till liknande resultat.^[2]

I finanskrisens kölvatten har en rad olika utredningar tillsatts. En brittisk bankutredning visade bl.a. att när den brittiska staten gav olika former av stöd till bankerna under finanskrisen visade det sig vara svårt att separera traditionell samhällsviktig verksamhet från investmentverksamhet. Detta innebar att hela banker fick räddas, även de delar som inte ansågs samhällsviktiga, vilket blev mycket kostsamt. Bland annat mot denna bakgrund föreslog utredningen en slags separation (ringfencing) av bankernas verksamhet i dels traditionell bankverksamhet (affärsverksamhet), dels investmentverksamhet. Storbritannien har ännu inte infört bestämmelser om att banker måste separera investmentverksamhet från affärsverksamhet. Men arbetet pågår och enligt Bank of England börjar banker redan nu förbereda sig för en dylik separation, eller mer korrekt "ringfencing". Planen är att "bankseparationen" ska vara på plats den 1 januari 2019.^[3]

Även inom EU och i USA pågår arbete med strukturella bankreformer. Under januari 2014 föreslog Europeiska

kommissionen nytt regelverk för att hindra de största bankerna från att använda bankens egna kapital för riskfyllda aktiviteter (s.k. proprietary trading). Kommissionens förslag baseras mycket på Liikanenrapporten (en rapport framtagen av "High-level Expert Group on reforming the structure of the EU banking sector"). Även kommissionen förespråkar ett slags "ringfencing" av investmentverksamhet från traditionell affärsverksamhet.

I USA diskuterar man total bankseparation. Med total separation skulle inte investment/tradingverksamhet få förekomma inom samma företagsgrupp som sysslar med mer traditionell affärsverksamhet. Konkret har USA i övrigt hunnit ungefär till arbetet med utkast för preliminära regler som till stora delar förbjuder affärsbanker att ägna sig åt tradingverksamhet (spekulativ handel med bankens egna kapital) och ålägger banker restriktioner för handel med hedgefonder mm. [4]

Sammanfattningsvis pågår alltså arbete i Storbritannien, USA och inom EU med olika typer av bankdelningslagar. De tekniska lösningarna ser olika ut, men syftet är detsamma; att resultat från bankernas investmentverksamheter inte ska spilla över på resultatet för den mer traditionella affärsverksamheten, och i värsta fall hota bankens hela existens eller riskera att skattebetalarna får betala för verksamhet som inte anses samhällsnyttig (det s.k. To-Big-To-Fail- problemet).

Den ovan nämnda brittiska utredningen uppskattar att så mycket som fyra till fem sjättedelar av de brittiska bankernas sammanlagda balansomslutning härrör från det som definieras som "investmentverksamhet", vilket motsvarar 40-50 biljoner kronor. Det finns i dagsläget inga beräkningar över storlekarna på investmentdelarna i de svenska bankerna. Dessa är förmodligen lägre jämfört med vad som är fallet i Storbritannien. Men med tanke på hur stor den svenska banksektorn är i förhållande till BNP så är det troligt att även de svenska bankernas investmentverksamhet är betydande.

Ett annat skäl till att en bankdelningslag borde införas har sin grund i den ovan nämnda implicita bankgarantin. Den implicita bankgarantin innebär en kraftig subvention av storbankernas verksamhet. Garantin i sin nuvarande utformning blir helt absurd i och med att bankerna kan använda subventionen till att spekulera med egna pengar i olika finansiella instrument. Det är inte helt enkelt att förstå varför staten ska subventionera privata företags finansiella spekulation. Och sedan dessutom gå in och rädda företagen om de riskerar att gå i konkurs som ett resultat av denna spekulation. Endast bankernas traditionella verksamhet ska omfattas av den implicita garantin.

En lag om bankdelning bör också införas för att minska risken för intressekonflikter. Bankernas nuvarande affärsmodeller där de dels placerar pengar för kundernas räkning, dels handlar för egen räkning kan leda till betydande intressekonflikter. Bankerna kan dra nytta av privatpersoners insättningar, som delvis är försäkrade genom den statliga insättningsgarantin, för att ägna sig åt mycket stora och riskabla finansiella spekulationer. Detta leder till betydande intressekonflikter och bidrar till att öka instabiliteten i det finansiella systemet.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bör regeringen skyndsamt tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

[1] Finansinspektionen (2015), "Den implicita statliga garantin till systemviktiga banker".

[2] Sveriges Riksbank (2011), "Lämplig kapitalnivå i svenska storbanker – en samhällsekonomisk analys".

[3] RUT, Dnr 2015:1026

[4] Ibid.

Leder, 19. oktober 2015: USA: Obama kan og skal afsættes i denne uge

I løbet af weekenden blev præsident Obama stukket af fire ødelæggende angreb på hans forbrydelser i embedet. Det absolut mest dramatiske er, at der stadig fremkommer nye detaljer fra Dronepapirerne, de lækkede dokumenter, der viser, at præsident Obama lige fra sine første dage i embedet stod i spidsen for et globalt mordprogram, der blev styret fra Det Hvide Hus' Situationsrum, og i hvilket program tusinder af mennesker blev mål som ofre for mord i Afghanistan, Pakistan, Yemen og Somalia under Obamas dronedrabs-program.

Situationen er pludselig meget moden til, at præsident Obama omgående kan blive fjernet fra embedet. I samme forbindelse, med sin vidneforklaring om Benghazi planlagt til torsdag, den 22. okt., for den Særlige Komite i Repræsentanternes Hus, må man forvente, at Hillary Clinton også snart bliver dumpet.

I løbet af weekenden blev præsident Obama stukket af fire ødelæggende angreb på hans forbrydelser i embedet. Det absolut mest dramatiske er, at der stadig fremkommer nye detaljer fra **Dronepapirerne**, de lækkede dokumenter, der viser, at præsident Obama lige fra sine første dage i embedet stod i spidsen for et globalt mordprogram, der blev styret fra Det Hvide Hus'

Situationsrum, og i hvilket program tusinder af mennesker blev mål som ofre for mord i Afghanistan, Pakistan, Yemen og Somalia under Obamas dronedrabs-program. Skønmæssigt 90 % af ofrene for dette masse-mordsprogram var ikke engang opført som mål på listerne, som blev personligt underskrevet af Obama. De blev imidlertid omgående klassificeret som terrorister og fjendtlige kæmpere for at dække over størrelsesordenen af Obamas forbrydelser.

Dronepapirerne blev ikke gjort tilgængelige for offentligheden før sidste torsdag, men Amnesty International har allerede krævet en tilbundsgående undersøgelse under Kongressen. Hvad der er mere relevant, så krævede Lyndon LaRouche i løbet af weekenden, at Obama omgående blev fjernet fra embedet, enten gennem en rigsretssag eller ved at påkalde bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg – og dernæst blive stillet for en kriminalret for masse-mord.

Søndag udgav *New York Times Magazine* en udstrakt gentagelse af **Seymour Hersh's afsløring fra maj 2015** af det bedrageri, der lå bag Obamas Hvide Hus' redegørelse for mordet på Osama bin Laden i 2011. Obama, daværende rådgiver til det Hvide Hus i kontraterrorisme John Brennan og andre i Obamas inderkreds løj åbenlyst om omstændighederne omkring drabet på bin Laden, alt sammen for at styrke Obamas udsigter til genvalg, på bekostning af sandheden. Obama og hans team fabrikerede en udførlig fabel i Hollywood-stil om angrebet i Abbottabad, Pakistan, og reklamerede for CIA's detektivarbejde, når sandheden var, at de væsentlige informationer kom fra en pakistansk officer, der kom med oplysninger om nøjagtigt, hvor al-Qaeda-lederen befandt sig – til gengæld for en belønning på 25 mio. dollars. Det Hvide Hus dækkede på typisk vis over saudernes rolle, der i årevis betalte for at holde bin Laden i sikkerhed under Pakistans ISI's overopsyn. Alt imens *New York Times Magazine* ikke til fulde bekræftede Hersh' redegørelse, så var de først til at give en fremtrædende amerikansk mediedækning af den virkelige historie.

Den højt respekterede, internationale organisation, Læger uden Grænser, optrappede sin kampagne imod Obama ved at udstede nye anklager og udgive nyt bevismateriale i løbet af weekenden om, at USA med fuldt overlæg bombede LUG-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, og dernæst satte tunge køretøjer ind for at pløje hen over beviserne. En unavngiven kilde i Pentagon bekræftede, at LUG havde »gjort alt det rigtige« i deres dokumentering af hospitalets koordinater, således, at dette var placeret på en liste over beskyttede lokaliteter, en liste, der består af hospitaler, skoler og moskeer, der aldrig måtte angribes, selv, hvis der var beviser for, at kæmpere fra al-Qaeda eller Taliban befandt sig i umiddelbar nærhed. Dette var endnu en operation for masse mord fra Obamas side, og det kan have relevans, at bombningen af Kunduz kom på et tidspunkt, hvor LUG havde svoret at kæmpe for at bekæmpe Obamas underskrivelse af aftalen om Trans-Pacific Partnership, fordi denne aftale ville nægte almen medicin (dvs. som ikke fremstilles af de store medicinproducenter; billigere kopimedicin) til en halv milliard fattige mennesker i hele verden.

Med Hillary Clintons forestående vidneforklaring sendte ABC News søndag morgen en dokumentar, der afslører, at Obama, Clinton, Victoria Nuland og Ben Rhodes løj for det amerikanske folk og mørklagde al-Qaeda-angrebet på det amerikanske diplomatiske kompleks i Benghazi, Libyen, den 11. sept. 2012, hvor USA's ambassadør Christoffer Stevens og tre andre amerikanske embedsmænd blev dræbt. ABC-udsendelsen afspejlede Lyndon LaRouche og Jeffrey Steinbergs briefing i National Press Club i december 2012, hvor de beviste, at Obama og Clinton, mens angrebene fandt sted, vidste, at det var et overlagt, tungt bevæbnet al-Qaeda-angreb, der blev udført af en Ansar al-Sharia-gruppe, affilieret med al-Qaeda i det Islamiske Magreb (AQIM). ABC-historien omfattede Nuland, Obama, Clinton og Rhodes, sammen med Susan Rice, der udtænkte løgnene om Benghazi-angrebet, idet de var udmærket klar over, at angrebet intet havde at gøre med »spontane demonstrationer« mod bagvaskelse af profeten Mohammed.

Anden del af samme ABC-udsendelse handlede om et interview med tidligere kongresmedlem Peter Hoekstra, der var formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, og som nu fremkom med anklager om, at Obama havde forrådt den libyske leder Gaddafi, der var en førende allieret i krigen mod islamiske terrorister, og at Obamaregeringen havde uddannet og bevæbnet de selv samme terrorister, der udførte slagteriet i Benghazi den 11. sept. 2012.

Alene disse Dronepapirer udgør et klart anklageskrift for kriminel virksomhed imod Obama, der går langt ud over »store forbrydelser og ugerninger« som standard for en rigsretssag. Obamas omgående fjernelse fra embedet er nu en mental sundhedstest for USA's Kongres.

Der er en mulighed i denne uge for at dumpe Obama og påbegynde processen med at genindføre korrekt, forfatningsmæssig regering af USA, noget, der stødt og roligt er blevet eroderet i løbet af de seneste 15 års Bush- og Obamaregering. Dette er ubetinget den vigtigste handling, der skal udføres, med omgående begyndelse.

Tyskland kan klare det – Men Tyskland må forandre sig

Stakkels Tyskland! Du er sunket dybt, hvis alt det, som de meningsdannende massemedier publicerer i disse dage, er sandt! Man må da spørge, hvordan tyskerne i både Øst og Vest klarede at genhuse og integrere henved 14 millioner flygtninge (!) for

70 år siden, umiddelbart før afslutningen af Anden Verdenskrig og i tiden umiddelbart derefter, flygtninge fra det tabte Øst og Sudeterlandet? Hvordan kunne tyskerne blive i stand til at genopbygge deres udbombede byer så hurtigt?

Se også: “Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden”, af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

**Leder, 15. oktober 2015:
TV-debatten mellem
kandidaterne var en farce;
Vi har ansvaret for at skabe
standarden for lederskabet i
USA's præsidentskab**

Tirsdag eftermiddag fremlagde Lyndon LaRouche den amerikanske præsidentvalgkampagnes farlige tilstand på et møde med sine medarbejdere. Han advarede om, at Det britiske Imperium er i færd med at orkestrere ødelæggelsen af den igangværende præsidentvalgkampagne i USA. Det Republikanske Parti er mislykket. Det Demokratiske Parti er mislykket. LaRouche krævede, at der skabes et grundlag for et nyt præsidentskab i USA, der vil erklære Wall Street bankerot, reorganisere den amerikanske økonomi og håndtere den aktuelle krise på et

internationalt grundlag.

LaRouche ramte plet. Hans vurdering blev til fulde virkeliggjort i den rædselsfulde forestilling, der fandt sted senere samme aften i den såkaldte Demokraternes partidebat.

»Det var en fornedrelse. En farce. Et falskneri. Dette var et cirkus. En af de mest frastødende, mest rådne ting, der nogen sinde er udført i henseende til en politisk kampagne i USA. Dette var korrupt. Folk blev trukket med af det. Deres sjæle blev taget fra dem. De blev reduceret til de blotte marionetter. Man behøver bare at fjerne kandidaternes ansigter og give dem dyreansigter i stedet. De bar alle en dyremaske. Og der var disse horder af idioter, der skreg op. Og de såkaldte kandidater var simpelt hen lakajer for dette stykke tortur.«

Det hele var orkestreret af Obamas kredse. Men Obama er blot Det britiske Imperiums instrument. Det var britiske operatører, der kom til USA og orkestrerede det hele. USA står på spil, grundlæggende set pga. Obamas indflydelse. Obama er en slags billigudgave af en Satan-skikkelse. Den har ingen ære, ingen moral, intet.

I modstrid med vurderingen fra medierne og de politiske orakler, blev Hillary Clinton debattens største taber. »Hun er en tabt sag«, sagde LaRouche til LPAC's Komite for Politisk Strategi, »det var hende, det kom til at handle om i demonstrationen i går aftes. Hun var den største fiasko af dem alle. Hun var arkitekten til den største fiaskofaktor i den periode. Hun var den dumme person, der tabte prisen.«

LaRouche advarede mod at fokusere på de spørgsmål, der blev diskuteret i debatten. Hvor var diskussionen om fremtiden? Hvor var diskussionen om, hvordan man skulle reorganisere USA's økonomi?

Det afhænger således af LaRouche og LPAC for at definere de fremtidige udsigter til at skabe et kompetent, amerikansk

præsidentskab. »Kuren er at præstere standarden for lederskab, konceptet for lederskab, missionen for et lederskab. Det er vores ansvar. Hvis man forsøger at udlede det fra iagttagelse af såkaldte kendsgerninger, og ved at antage, at disse såkaldte kendsgerninger vil give dig en fornemmelse af tryghed, så er det tåbernes paradys. Vi bliver nødt til at skabe vores eget paradys. Hvilket vil sige, ingen af de ovennævnte«, sagde Larouche.

USA; Hele verden: LPAC's Landsdækkende aktionsuge: Vedtag Glass-Steagall nu. LPAC-TV: The Takedown of Glass-Steagall

Over hele USA, men især i NYC, mobiliserer LPAC i højeste gear for en omgående vedtagelse af Glass-Steagall, før det uafvendelige Wall Street-krak indtræffer og kaster ikke blot USA, men hele verden ud i kaos. De kæmper ikke blot for USA 'lokalt', men også for os her i Europa. Kontakt os og tag kampen op: Glass-Steagall, ikke kaos!

Schiller Instituttets Aktionscenter DK

Følg med i **LPAC's afgørende kamp i USA her:**

Lyndon LaRouches opråb til en fuldt optrappet indsats for at komme Wall St.'s krak i forkøbet med Glass-Steagall, 5. okt. 2015

Kend hele historien:

LPACTV: The Takedown of Glass-Steagall – Feature Film:

Leder, 12. oktober 2015: Briterne og deres agent Obama går amok

'Vi tager et skridt nærmere til krig ...' The Sunday Times.

Det folkemorderiske Britiske Imperium er, både i USA og internationalt, kommet til undsætning i forsøg på at redde deres marionet Barack Obama, der er blevet totalt udmanøvreret og overlistet af den russiske præsident Vladimir Putin og har således anbragt selve det britiske systems eksistens på huggeblokken.

Mest spektakulært kom Bernie Sanders, der er demokratisk præsidentiel prækandidat, og som medierne har kørt frem som »den førende oppositionsfigur« til den aktuelle Washingtonregering, ud med en helhjertet støtte til Obama på nationalt fjernsyn søndag – umiddelbart forud for næste tirsdags debat mellem de demokratiske kandidater, der sendes på Tv. Sanders, der således viser sig som et totalt britisk aktiv, udtalte, at han har

»en enorm respekt for Barack Obama ... han hjalp mig med at blive valgt, og jeg arbejder sammen med ham omkring mange, mange spørgsmål ... det er kun meget partiske folk, der nægter at erkende den virkelighed, at vores økonomi i dag er ikke så lidt bedre end den var, da George W. Bush gik af.«

Dette, mens det brændende spørgsmål, som landet konfronteres med, er en tilbagevenden til Glass-Steagall og udslettelsen af Wall Street og alt, hvad Bush- og Obamaregeringerne repræsenterer. Det bør ikke overraske nogen, at, iflg. velplacerede Washingtonkilder og nogle medieberetninger, en stor del af Sanders' fundraising-organisation blev overdraget ham af Barack Obama.

I går beskrev Lyndon LaRouche Sanders-udviklingen som »virkelig grimme, dårlige nyheder«, der reflekterer, at der er et skift i gang fra briterne globalt. Han advarede om, at vi bør forvente yderligere »djævelske« handlinger fra Obama og hans britiske sponsorer, inklusive mord på ledende personer fra lande, der arbejder sammen med den russiske præsident Putin. »Briterne har intet tilbage ud over sådanne handlinger«, understregede LaRouche. Det britiske Imperium står for at miste sin elementære eksistens, så hold øje med enhver tænkelig form for beskidte affærer, der kommer fra de kanter, der ellers ikke har været synligt aktive et stykke tid.

Når Obama har problemer, vender han sig mod briterne, udtalte LaRouche, så forvent beskidte handlinger, inklusive direkte britiske deployeringer i USA for at forsøge at forstærke Obamas ustabile psykologi.

Bemærkelsesværdig i denne henseende er også rapporten i denne weekend i Londons Sunday Times om, at den britiske regering har udstedt instrukser til sine piloter, der flyver missioner i Syrien, der giver dem tilladelse til at nedskyde russiske fly under visse betingelser:

»Hvis en pilot bliver beskudt, eller mener, at han vil blive beskudt, må han forsvare sig«

[fremhævelse tilføjet]. Det Russiske Forsvarsministerium anså rapporten i pressen for at være alvorlig nok til, at han udbad sig den britiske forsvarsattaché i Moskvas fremmøde for at aflægge forklaring.

»Glem ikke, hvem Obama er«, advarede LaRouche. Han er en løgnagtig, morderisk, satanisk person. Hans journal er kendt. »Obama må knuses«, erklærede LaRouche i dag. Den eneste måde, hvorpå faren for Tredje Verdenskrig kan fjernes, er ved at fjerne Obama fra Det Hvide Hus.

Supplerende dokumentation:

Britiske piloter får tilladelse til at nedskyde russiske fly over Syrien

*11. oktober 2015 – En artikel af Romil Patel i *International Business Times* fra 11. okt. rapporterer, at britiske*

»piloter fra Royal Air Force (RAF) har fået grønt lys til at nedskyde russiske militære kampfly, når de flyver missioner over Syrien og Irak, hvis de er i fare for dem.«

Patel citerer en artikel i *Londons Sunday Times*, der citerer en unavngiven kilde fra Det forenede Kongeriges Permanente Fælles Hovedkvarter (PJHQ), som beskrev den nye kampordre:

»Det første, en britisk pilot vil gøre, er at forsøge at undgå en situation, hvor et angreb i luften kunne tænkes at finde sted ... man undgår et område, hvis der er russisk aktivitet. Men, hvis en pilot bliver anskudt, eller mener, at han vil

blive det, må han forsvare sig. Vi har nu en situation, hvor en enkelt pilot, uanset nationalitet, kan få strategisk indvirkning på fremtidige begivenheder«

[fremhævelse tilføjet].

For at muliggøre en sådan potentiel hændelse vil RAF Tornadofly nu blive bevæbnet med varmesøgende luft-til-luft-missiler, der kan flyve ved Mach-3. Dette, skriver Patel, ville »gøre det muligt for RAF-piloter at nedskyde fjendefly uden selv at blive mål.«

Endnu en britisk militærkilde sagde til *Sunday Times*:

»Vi tager et skridt nærmere til krig. Kun ét enkelt fly behøver blive nedskudt i en luftkamp, og hele landskabet vil ændres.«

LaRouche anklager, at Obama med overlæg

bombede Læger uden Grænser-hospital

11. oktober 2015 – »Der er ingen tvivl om dette«, udtalte Lyndon LaRouche lørdag; bombningen af hospitalet under Læger uden Grænser i Kunduz, Afghanistan, den 3. oktober,

»var et mord fra Obamas side, som var besluttet og fremført af ham, som følge af had til Putin. Han gjorde det med overlæg. Og han gjorde det i to faser. Først kom det første angreb. Så kom budskabet ud om, hvad man gjorde ved hospitalet, det berømte hospital på stedet. Og de fortsatte! Og Obama lod det fortsætte.«

LaRouche kom med denne anklage i den bredere sammenhæng med diskussion med deltagere ved hans **dialog med Manhattan-**

projektet den 10. okt. om »den nye tilstand af organisering«, som den russiske præsident Vladimir Putin har skabt i selve USA gennem sin flankemanøvre i Syrien. Putins handlinger har efterladt Obama og slige folk uden muligheder, og Obama, der i sig selv er en satanisk personlighed, »er gået amok«, sagde LaRouche.

»Obama lancerede dette angreb på hospitalet og myrdede folk! Slet og ret myrdede dem.«

Læger uden Grænsers internationale præsident Joanne Lius krav fra 7. okt. om, at den Internationale Kommission til Undersøgelse af Kendsgerninger (IHFFC) skal undersøge denne krigsforbrydelse, blev publiceret i går som en kronik i *Sunday Independant* i Sydafrika, bakket op af data, der forklarede kendsgerningerne i det 80 minutter lange angreb, der ikke alene dræbte 22 mennesker, læger såvel som børn, men som også delvis ødelagde det eneste akuthospital i det nordøstlige Afghanistan, der var i stand til at yde behandling på højt niveau til akut redning af liv og lemmer; hospitalet er nu ikke længere operationelt.

IHFFC blev oprettet under artikel 90 i et første protokoltillæg til Genevekonventionen og udstak procedurer til sikring af respekten for, og ærlig implementering af, international humanitær lov.

I et eksklusivt interview med Tysklands Deutsche Welle, der skal sendes i sin helhed den 14. okt., sagde NATO's øverstkommanderende og firestjernet amerikanske general i Luftvåbnet, general Philip Breedlove, at han støtter den undersøgelse, som Læger uden Grænser kræver gennemført af IHFFC. Det er »deres absolutte ret at kræve denne undersøgelse«, sagde Breedlove, og »vi vil støtte det«.

Og hvad er Obama-teamet kommet frem med for at lægge en dæmper på sagen, for denne krigsforbrydelse? Det vil få Pentagon til at tilbyde penge (»kompenserende betalinger«) til ofrene for

dets luftangreb, inklusive mod Læger uden Grænser, og hjælpe med at reparere det ødelagte hospital.

Leder, 9. oktober 2015: De sagde, det aldrig kunne ske; men LaRouche holdt skansen, og nu er det sket

»Russerne er her for at vinde krigen; dette ved alle.« Ali Hashem, chefnyhedskorrespondent for Al Mayadeen News Network, skrev disse ord den 7. oktober i *Al-Monitor*, idet han citerede en af sine libanesiske kilder. Jo, det er absolut sandt, og det ved enhver, der har nogen bevidsthed om dette. Efter måneders planlægning er Putin gået ind i krigen for at vinde. Dette finder amerikanere endnu umuligt at tro på, for vores land har været i krig i de fleste år, siden Anden Verdenskrig – men ikke for at vinde. Aldrig for at vinde. Faktisk det stik modsatte – de krige, som Det britiske Imperium har kastet os ud i, som f.eks. via Barack Obama, har været evindelige krige, hvis formål var at skabe kaos, befolkningsreduktion og De forenede Staters ødelæggelse. Ingen sejrs-krige. Men ikke

desto mindre, så gik Putin faktisk ind i krigen for at vinde; det er hans plan at vinde.

I dag er Dag 2 i en »storslået offensiv«, som den Syriske Hær udtrykker det, hvor russiske flystyrker for første gang direkte har leveret støtte til syriske tropper i kamp.

Og det drejer sig ikke engang blot om krigen som sådan. Hvad vigtigere er, så har denne alliance fuldstændig givet Syrien nyt liv.

Nej, intet er som før. Alt har ændret sig.

Det, der nu sker i Syrien, og i realiteten meget mere bredt, er nøjagtigt, hvad LaRouche sagde, måtte ske. Alle andre sagde, »Jeg er enig i, at det skal til, men det kan ikke ske«. LaRouche havde ret. Nu siger de, »Ja, Wall Street må lukkes ned – jeg er enig i, at det skal til – men det kan ikke ske«. Hvem vil, til slut, vise sig at have haft ret?

Det vil Lyndon LaRouche. Under et møde med medarbejdere anvendte han i store træk følgende vendinger.

Obamas flippen ud fortsætter med at spinde ud af kontrol; alt, hvad han gør, sprænges i stykker. Der er panik i Det Hvide Hus: man kan forvente selvpåførte skader og afstraffelser. Obama må bringes til fald! Luk Wall Street ned, og man lukker samtidig Obama ned.

Som helhed er USA's lederskab afskyeligt. Sammenlign det med den moralske stemning, der er vokset frem i Tyskland som svar på flygtningekrisen. Havde det ikke været for Putin, ville vi alle have været døde. Ved roden til problemet med USA finder vi det faktum, at det er et forbryderisk, råddent samfund. Men samtidig er der nogle amerikanere, såsom nogle af vore militære kommandoofficerer, der har en ophøjet ansvarsfølelse, som undertiden går langt ud over deres formelle ansvar. Som for eksempel, at gå imod Obama.

Kan man fortælle Obama sandheden? Nej. Merkel er mere lydhør, men det ligger på falderebet, om hun kan bevare magten, eller om hun vil blive erstattet af kræfter, der er langt værre end selv finansminister Wolfgang Schäuble.

Problemet er, at det tyvende århundredes ideologi ikke virker. Det tyvende århundrede har erstattet moralitet med matematik.

Obamas indflydelse over Hillary Clinton er ved at kollapse, og hun er ved at forlade ham. Han bliver afvist af demokrater og andre; der er ingen, der forsvarer ham. Når vi siger til dem, at han må fjernes, så, i stedet for at sige »Nej«, som de gjorde før, siger de nu, at de er enige og spørger, hvordan det kan gøres.

Alt dette lå bare og ventede på at ske, frem til det øjeblik, hvor det hele blev udløst af Putins dristige handling. Det, Putin har gjort, er tydeligt – se blot på hans familiebaggrund i Anden Verdenskrig, med den måde, han ser tingene på. Dette er generelt atypisk for Europa. Han er en mand, der har en følelse af et moralsk formål og en mission, og som ikke kan afledes eller køres ud på et sidespor. Putin gør i Syrien det, som LaRouche forventede, han ville gøre.

I mellemtiden er der, i den amerikanske, præsidentielle udvælgelsesproces, ingen enkelt kandidat, der træder frem som en person, der er klar til at gøre, hvad der er nødvendigt. Vi må have en proces, der involverer flere kandidater, der kan bidrage hertil. Vi må opbygge et forenet, præsidentielt team omkring en mission, snarere end omkring en bestemt person.

Kerry er i stand til at handle i modstrid med Obamas sindssyge politik, fordi han ved, at han har støtte til det, og at Obama er blevet vraget. Vi må nu bringe dette videre til næste trin.

Leder, 8. oktober 2015: Fyr omgående Obama!

Rusland har nu lanceret en dynamisk luft-, land- og vandoffensiv i Syrien, sammen med den Syriske Hær, og med opbakning fra Hezbollah og IRGC-styrker (Den iranske Revolutionshær). De primære mål er Islamisk Stat og Erobringshæren, der er en saudisk skabelse domineret af al-Qaeda (Nusra Front). I går mødtes præsident Putin med forsvarsminister Shoigu, og deres møde blev delvist vist i fjernsynet. Shoigu meddelte, at den Russiske Flåde havde sluttet sig til kampen mod ISIS, med fire, russiske flåde fartøjer i det Kaspiske Hav, der affyrede 26 krydsermissiler på en afstand af 900 mil mod ISIS-mål i det nordlige Syrien.

Irak har indikeret, at det vil bede Rusland om at påbegynde bombeoperationer imod ISIS inde på irakisk jord. Tyrkiet har, i modstrid med NATO's og Obamaregeringens højtravende snak, meddelt, at relationerne med Rusland er fine, og at man har etableret en militær kanal for at sikre, at der ikke opstår nogen hændelser mellem russiske og tyrkiske fly i området langs den syriske grænse. Fungerende premierminister Davutoglu sagde til reportere onsdag, at russisk-tyrkiske relationer er venskabelige og udviser godt naboskab, og at der ikke vil komme nogen tyrkisk-russisk konflikt ud af situationen i Syrien.

Obama er blevet grundigt udmanøvreret og trængt op i en krog af de russiske handlinger, der har udløst et betydningsfuldt brud væk fra Obama af traditionelle amerikanske nøgleallierede i Europa og Mellemøsten. For at føje spot til skade, så kom fhv. udenrigsminister Hillary Clinton, under sin valgkampagne

i Iowa, i onsdags med en udtalelse om, at hun var imod Trans-Pacific Partnership (TPP). Det betyder, at alle de tre, vigtigste, demokratiske præsidentkandidater har brudt med Obama over TPP.

Obama er blevet overgivet af alle sine »gamle venner«, med saudierne som eneste undtagelse.

Alt imens Obama fejrede TPP-aftalen i weekenden, så bliver det mere og mere sandsynligt, at det vil slå tilbage mod ham som en boomerang og kunne katalysere alle hans fjender til en enkelt styrke, der slår ham ned over TPP.

Lyndon LaRouche har understreget, at det er tydeligt, at Obama nu overgives af alle sine tidligere venner, inklusive Hillary Clinton. Han kan, og må, fjernes fra embedet, i dette øjeblik, hvor spørgsmålet om krig of fred ligger på vippen. Fra Rusland lyder der advarsler om, at Obama totalt kunne flippe ud over Putins diplomatiske succeser i de seneste uger og kunne forsøge at starte nye krigsprovokationer med 'farvede revolutioner' imod Rusland. Disse provokationer kunne komme i det østlige Ukraine, i Moldova, i enklaven Transnistrien, eller i det armensk-aserbajdsjanske område omkring det Kaspiske Hav.

Obama sidder i kviksand op til navlen, men han er stadig en trussel, og intet mindre end hans fjernelse fra embedet vil fuldt ud løse krisen.

Timing er af afgørende betydning. Wall Street og London er irreversibelt bankerot, og en hvilken som helst udløser, kunne detonere hele systemets nedsmeltning. Glass-Steagall må vedtages, før denne nedsmeltning. Federal Reserve står magtesløs og hænger på en regnskabsopgørelse på 5,2 billioner dollars, takket være bailout (bankredning) via kvantitativ lempelse og en nulrentepolitik, der yderligere har næret boblen.

Obamas fjernelse, gerne under det 25. forfatningstillæg,

samtidig med vedtagelse af en lovgivning, der genindfører Glass-Steagall, repræsenterer den eneste, fornuftige mulighed. Putins flankeoperationer i Syrien har skabt den nødvendige åbning for at bringe hele dette Obama-rod til fald. Gå ikke glip af denne historiske chance. Den kommer måske ikke igen.

Leder, 7. oktober 2015: LaRouche mobiliserer for at lukke Wall Street ned, mens bankierer hylér, »Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering, til omgående handling«**:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-

Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina offentligt har støttet LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.«

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang, grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.«

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I

år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, præsenterer EIR's rapport "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" på symposium i Beijing

Ideen om Den nye Silkevej peger på skabelsen af et nyt paradigme for menneskeheden, sagde Zepp-LaRouche til sit publikum, og på, at man går bort fra »geopolitik« som en ideologi, der i løbet af det seneste århundrede har forårsaget to verdenskrige, og i stedet erstatter det med ideen om menneskehedens fælles interesser, der reflekteres i Xi Jinpings »Win-win-politik«.

Alt imens »Ét bælte, én vej« er blevet den gængse term for det kinesiske projekt, så lagde fr. LaRouche vægt på betydningen

af præcedensen med Silkevejen. »Vi bør bevare termen Den nye Silkevej«, sagde hun, »da den er et klart udtryk for denne kulturelle vision om samarbejde, som den antikke Silkevej manifesterede.«

GDE Error: Requested URL is invalid

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

Leder, 6. oktober 2015: Til omgående behandling af kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. ..

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte ... vil resultatet blive historiens værste panik ... Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville

udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning...

Ansvarlige hovedpersoner blandt kongresmedlemmer og senatorer (og sådanne findes), samt andre repræsentanter for den amerikanske regering, må omgående afholde et møde for at udstede faktiske konstateringer og hensigtserklæringer, som i store træk følger nedenstående, til omgående vedtagelse som lov og omgående ikrafttræden.

1) En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande.

2) Dette skyldes umiddelbart Wall Streets bankerot. Wall Street er totalt og uigenkaldeligt bankerot. Bush- og Obamaregeringernes successive bailouts – bankredninger – samt runderne med »kvantitative lempelser« har blot haft held til at gøre Wall Streets værdier værdiløse og gøre dets bankerot endegyldig.

3) Hvis Wall Street får lov til atter at nedsmelte på sine egne betingelser, hvilket nu synes at være umiddelbart forestående, vil resultatet blive historiens værste panik, som vil lukke alt, hvad der er tilbage af USA's økonomi, ned. Vi vil få massive tabstal, på samme skala som den Sorte Død, der udslettede en tredjedel af Europas befolkning. Endnu en bailout af Wall Street, som Obama vil kræve, hvis han får lov til at blive i embedet, ville udløse en hyperinflation med samme, dødbringende virkning.

4) Det følger heraf, at Wall Street må nedlukkes som en forebyggende foranstaltning gennem en handling fra den amerikanske regering, i samme ånd som det, Franklin Roosevelt ville have gjort, havde han levet i dag. (Selv om den krise, han stod overfor, var langt mildere.) Udelukkende kun

aktiviteter, der er i overensstemmelse med en Glass/Steagall-standard, må få lov at fortsætte.

5) USA's regering må udstede amerikanske dollars som kredit for at bevare befolkningens liv og skaffe beskæftigelse til alle, der kan arbejde, i samme ånd, som Roosevelts og Harry Hopkins' beslægtede handlinger.

6) Hen over et lidt længere tidforløb må statskredit anvendes til en hurtig hævelse af den amerikanske arbejdskrafts produktivitet, gennem en forøget energigennemstrømningstæthed med teknologiske og videnskabelige fremskridt.

7) Den endelige fjernelse af Barack Obama fra embedet ville udgøre et fremragende udgangspunkt for disse presserende nødvendige reformer.

Leder, 5. oktober 2015: Putins handlinger i Syrien kan sænke Obama nu – Hastemobilisering for en omgående genindførelse af Glass- Steagall

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare

løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. ... At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Den russiske præsident Putins flankoperationer i Syrien har ikke alene allerede leveret et dødbringende slag mod jihadisterne i ISIS og Nusra. De har på afgørende vis demonstreret, at USA's præsident Obama er en egomaniker, der er ude af stand til strategisk tænkning eller planlægning.

Obamas sindssyge er en af faktorerne i den amerikanske regerings totale disintegration. De nye medlemmer af Kongressen, både i Repræsentanternes Hus og Senatet, er for det meste også af en tilsvarende, lav kvalitet således, at nationens styrelse befinder sig i en tilstand af disintegration.

Den største, umiddelbare fare som følge af denne disintegration i Washington, er, at det håbløst bankerotte Wall Street vil implodere – før de korrekte forholdsregler, med genindførelsen af Glass-Steagall(1) som den første forholdsregel, kan gennemføres. Dette er en alvorlig fare. Wall Street er allerede død. Den afgørende faktor er, at det amerikanske folk må mobiliseres til at gennemtvinge en radikal ændring i politikken, før systemet evaporerer og fører til kaos, massiv panik og den totale disintegration af det, der er tilbage af USA's økonomi.

Det betyder nu – ikke i næste uge, ikke i næste måned, men Nu!

Hvis man ikke **genindfører Glass-Steagall** og får smidt Obama ud, før systemet ryger, bliver der total katastrofe. Det er den mest umiddelbare og alvorlige udfordring, der konfronterer os alle. Wall Street er en død institution og må nedlukkes totalt. Det er super-bankerot. En fremgangsmåde som den, Franklin D. Roosevelt anvendte, er, hvad vi omgående har brug for. Det begynder med at genindføre Glass-Steagall, der omgående vil gøre en ende på Wall Streets elendighed. Det

amerikanske folk er blevet kollektivt demoraliseret af de seneste 15 års vanrøgtede lederskab og fraværet af enhver strategi for en reel, økonomisk genrejsning.

Den umiddelbare fare er, at USA's almene befolkning hænger på den yderste kant, og de kan knækkes. Obama er ansvarlig for denne katastrofe. Det amerikanske folk er i umiddelbar, overhængende fare. Hele den amerikanske økonomi befinder sig i en tilstand af fremskreden sårbarhed.

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. Opbyg det amerikanske folks mod ved at give dem en retning for sejr. At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Se på, hvad det var, Putin gjorde med sin deployering i Syrien. Dette har skabt betingelserne for et dramatisk skift i Europa, anført af Tyskland, og som hastigt kan ændre den globale situation.

Obama er et produkt af sin brutale, indonesiske stedfader, der var en regulær morder, og som forvandlede Obama til en ego-drevet, sindssyg dræber. Se blot på Obamas løgnagtige opførsel, hvor han forsøger at benægte, at USA bombede et hospital under Læger uden Grænser i det nordlige Afghanistan og dræbte et dusin mennesker fra det lægelige personale. Bombningen fortsatte en halv time *efter* hektiske opkald til USA's og NATO's kommandører om at stoppe. Hospitalet blev forvandlet til en ruinhob, og Obama unddrog sig blot ansvaret, »indtil undersøgelsen af hændelsen er fuldført«.

Stik denne grusomhed lige op i Obamas ansigt. Knæk ham nu, og tag omgående initiativ til en økonomisk genrejsning, modelleret efter Franklin Roosevelts politik. Der eksisterer ingen anden mulighed, hvis det amerikanske folk skal reddes

fra undergang.

(1) Se også LPAC's Glass-Steagall-page

**Ja, jeg er parat til at hjælpe med
kampagnen for vedtagelse af
Glass/Steagall-bankopdelingsloven i
Danmark!**

**Kontakt: tlf. 35 43 00 33, eller e-
mail: si@schillerinstitut.dk**

**Introduktion til EIR's
Rapport:
SKRÆMMEKAMPAGNE OM GLOBAL
OPVARMNING ER
BEFOLKNINGSREDUKTION
– IKKE VIDENSKAB! Inkl.**

oversigt og links til de artikler, der er oversat til dansk. En forhåndsvisning som PDF er tilgængelig her. Oplæg til aktion imod COP21!

Her følger Indledning samt Indholdsfortegnelse til EIR's nyeste rapport, med henvisning til uddrag af de forskellige afsnit. Inkluderet er oversigt over de artikler, der er oversat til dansk, med links.

Indledning:

Executive Intelligence Review (EIR) har netop udgivet en specialrapport, 'Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion – ikke Videnskab'. Vi udgiver denne rapport på internationalt plan, nu, for at besejre indsatsen for at gennemtvinge en katastrofal og morderisk traktat om reduktion af CO₂-udledning på den forestående Parternes Konference 21 – COP21 –, en FN-konference om Klimaforandring, i Paris. Hele rapporten kan købes, på tryk og elektronisk, for \$25. [En forhåndsvisning som PDF er tilgængelig her.](#)

Pave Frans' kapitulation til den britiske kongefamilies Gaia-prinser, i traditionen efter Malthus, i sin nye 'klimaforandrings-encyklika' *Laudato Si'*, er en ekstremt alvorlig trussel mod menneskeheden og menneskeligt liv. De britiske, royale miljøbeskyttere og deres agenter har i 70 år insisteret på, at den menneskelige befolkning skulle reduceres

over en periode til højst 1-2 mia. mennesker, med påstanden om, at dette skulle være Jordens maksimale 'bæredygtighed'. At udføre en sådan Gaia-politik betyder, at dødsraterne vil stige ubegrænset over hele planeten.

Dette er de presserende nødvendige grunde til, at denne specialrapport nu er blevet udarbejdet.

Den påstand, at menneskeskabte CO₂-udledninger forårsager katastrofale forandringer i Jordens klima, er et af de største og mest forbryderiske bedragerier, der nogen sinde er blevet begået i menneskehedens historie. Selve påstanden nødvendiggør manipulation af videnskabelige data, hårdhændet afpresning og svindel for at skabe den falske påstand, at der skulle være en videnskabelig 'konsensus', samt overførslen af milliarder af dollars fra en allerede nødstedt verdensøkonomi, over til en kendt, videnskabelig blindgyde. Det er imidlertid den tilsigtede virkning af at faldbytte denne løgn – nemlig den hastige 'dekarbonisering' af verdensøkonomien og undertrykkelsen af den tredje verdens økonomiske vækst – der en dag måske vil gøre dem, der faldbytter denne løgn, fortjent til deres egen Nürnberg-retssag.

Lige fra begyndelsen har det, der skulle blive til miljøbevægelsen, aldrig handlet om miljøet. Som vi fremlægger det i denne EIR-specialrapport, så er den moderne, grønne bevægelse, og har altid været, et påskud for befolkningsreduktion – det, som Helga Zepp-LaRouche i sin introduktion til rapporten refererer til som 'meget gammel vin på nye sække'. Mens den oligarkiske, malthusianske verdensanskuelse imidlertid er blevet genfødt og omarbejdet som 'at redde planeten', så er de gode nyheder, at vi i dag, med ægte videnskab, og med den ånd for udvikling, der besjæler BRIKS-nationerne og deres associerede, har en mulighed for at besejre denne uvidenskabelige, anti-humane ideologi én gang for alle.

Introduktionen til rapporten, skrevet af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, giver den geopolitiske sammenhæng i fortid og nutid, i hvilken den grønne bevægelse er blevet til, og i lyset af hvilken den nuværende promovning af en grøn dagsorden for nulvækst og folkemord skal ses. Zepp-LaRouche udråber ved navns nævnelse lederne af skandalen med klimaforandring, inklusive Dronning Elizabeth II og Hans Schellnhuber, der blev slået til ridder af Dronning Elizabeth personligt, og som spillede en ledende rolle i Tysklands fravalg af kernekraft og landets energipolitik, siden dette fravalg fandt sted. Zepp-LaRouches introduktion følges op af yderligere baggrundsmateriale om miljøbevægelsens politiske og ideologiske fundament, og af komplette dossiers over Hans Joachim Schellnhuber, Prins Philip og Martin Palmer og deres bevidste roller i udbredelsen af propaganda for en kendt løgn, inklusive deres rolle i udformningen af encyklikaen *Laudato Si'*.

Sidste del af rapporten fremlægger den virkelige videnskab bag klimaforandring, og den virkelige videnskab for en virkelig moderne energipolitik. CO₂ er ikke en hovedfaktor bag klimaforandring, og vi har ingen grund til at frygte stigninger i menneskets udledning af CO₂. De klimaforandringer, vi har set, og dem, vi vil få at se i fremtiden, er i overvældende grad resultatet af naturlige indflydelser, med kredsløbsforandringer, solaktivitet og, over lange tidsperioder, vores sols bevægelse igennem galaksen som de vigtigste faktorer. Det, vi bør interessere os for (snarere end for CO₂), er udvikling af en økonomisk politik, der hurtigt vil øge energi-gennemstrømnings-tætheden i verdensøkonomien – anført af et program for fusionskraft som motor – og som vil give menneskeheden mulighed for at forbedre sine livsvilkår, få en befolkningstilvækst og få tilført evnen til at forbedre Jordens tilstand.

Hvorfor du bør købe denne rapport

Dette er ikke kun et problem for forskere eller politiske

beslutningstagere, men udgør et af vor tids afgørende spørgsmål, og med mindre du tilfreds med at leve under en beviselig, hæslig løgn, der fortjener sin egen rettergang i Nürnberg-stil, må du kende kendsgerningerne, og du må være med til at rette fejlen. At købe denne rapport og cirkulere dens indhold giver dig og dit netværk en mulighed for at gøre netop dette.

Denne rapport udgør det centrale materiale i en international mobilisering, der er en optakt til COP21-klimatopmødet i Paris i december 2015, hvor regeringer og politiske beslutningstagere vil blive udsat for et ulideligt pres for at underkaste sig den folkemorderiske, grønne dagsorden med befolkningsreduktion. Vi har til hensigt at gøre topmødet i Paris til en total fiasko, måske til historiens endegyldige COP-topmøde.

Ved at købe denne rapport støtter du vores bestræbelser på at bringe dette budskab til den amerikanske Kongres i Washington, D.C., til De forenede Nationers Generalforsamling i New York og til hele Europa, med det internationale, diplomatisk korps, der forbereder sig til FN's Generalforsamling i september måned, og dernæst til COP21 i Paris.

Dette slag er meget vigtigt at vinde, og vi har en unik mulighed for at vinde det. En tak for din støtte til vores indsats, og for at skabe en lysere fremtid for de næste generationer.

Indholdsfortegnelse, EIR's Specialrapport:

»Skræmmekampagne om global

**opvarmning
er befolkningsreduktion – ikke
videnskab«**

Introduction

- **Defend Mankind from the Satanic Climate-Change Swindle**
by Helga Zepp-LaRouche
- **Oversat til dansk med titlen: Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljø-diktatur**
- 1. **Depopulation Plot: British Satanists Capture The Vatican**
 - **How the British Turned Genocide and Race Science 'Green'**
by Jeffrey Steinberg
 - **British Crown's Depopulation Pope: CBE Hans Joachim Schellnhuber**
 - **The Encyclical from Hell** by Paul Gallagher
 - **Prince Philip: Founding Father of the Environmentalist Movement**
by Alicia Cerretani

- **Interview:**
Paul Driessen Develop the Ultimate Resource—The Mind
- *** Oversat til dansk med titlen: Interview med Paul Dreissen, forfatter til bogen: 'Miljø-imperialisme: Grøn magt, Sort død**

1. The True Science of Climate

- **Temperature Doesn't Follow CO₂ As Alarmists Claim**
by Benjamin Deniston
- *** Oversat til dansk: Denistons video-introduktion til ovenstående, med titlen: LPAC Videnskabsteam afliver myten om CO₂**
- **What Causes Climate Change?**
The Sun, the Solar System, and the Galaxy
by Benjamin Deniston
- **'Methods' of Climate Alarmists**
by Benjamin Deniston

III. Reject 'Decarbonization Fraud

- **Increasing Energy Flux-Density:**
The Only Competent Energy Policy
by Benjamin Deniston
- **Germany:**
Case Study in the Failure of Green Energy

by Alicia Cerretani, Benjamin Deniston

- The Facts on Fusion
by Liona Fan-Chiang, Benjamin Deniston
- Wall Street and London Made a 'Carbon Copy'
of the Subprime Swindle
by Paul Gallagher
- U.S. 'Green Disease' Spread After Kennedys
and King Were Eliminated
by Marcia Merry Baker

Buy the full special report for \$25
Subscribe to <i>EIR Online</i>

**Helga Zepp-LaRouche-interview
på kinesisk TV, med
udgivelsen på kinesisk**

af EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.«

Zepp-LaRouche: » For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; ... Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret.«

2. oktober 2015 – Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, var en af tre panelister på CCTV's show »Dialogue: Ideas Matter« (Dialog: Ideer er vigtige), den 28. september. Vært for showet var Yang Rui, og deltagerne var prof. Jin Canrong fra Kinas Renmin Universitet, der var i studiet sammen med fr. LaRouche, og prof. M.D. Nalapat, formand for UNESCO Peace ved Manipal Universitetet i Indien, over video.

Showet, der varede en halv time, var helliget spørgsmål, der er blevet rejst under det nylige sammentræde af FN's Generalforsamling. Her følger fr. LaRouches interventioner:

Spørgsmålet om udvikling

Da værten Yang Rui bad fr. LaRouche om at kommentere præsident Xi's forpligtelse til at yde 2 mia. dollar til fattige nationer i hele verden, svarede hun:

»Jeg mener, at det bør ses i lyset af **den fremragende tale, han holdt i FN**, der var den mest optimistiske, mest opmuntrende tale af alle lederne, efter min mening, fordi han

understregede den lovede udvikling for hele verden som en del af Kinas win-win-politik. Han understregede f.eks. innovation. Så disse 2 mia. dollar er blot en slags gestus for den langt bredere politik med win-win-politikken og den kinesiske model, som Kina netop nu tilbyder.«

[... Prof. Nalapat bemærkede, at Kina har bragt 500 mio. mennesker ud af absolut fattigdom i løbet af den seneste generation, samt har fremmet kvinders rettigheder.]

Værten Yang Rui spurgte fr. LaRouche, om Xis og Modis oplevelser af fattigdom tidligt i deres liv har haft, og i hvilken grad, en indflydelse på deres politik.

Zepp-LaRouche: »Meget, tror jeg. Jeg mener, at begge de to ledere virkelig er exceptionelle ud fra et standpunkt om at kere sig om deres befolkning. De har begge givet udtryk for en enorm optimisme for fremtiden. Narendra Modi har f.eks. sagt, at BRIKS-landene er den første alliance af lande, som ikke defineres ud fra deres nuværende kapaciteter, men af deres fremtidige potentiale.

Jeg mener, at de begge, med deres egne erfaringer om fattigdom, og om vanskelige tider – i Xi Jinpings tilfælde var perioden under kulturrevolutionen meget vanskelig ... « [afbrydes]

Efter nogen diskussion om den internationale flygtningekrise, spurgte værten Yang Rui alle de tre paneldeltagere om Millennium Udviklingsmålene, der erklærer, at fattigdom på nuværende tidspunkt efter planen angiveligt skulle have været halveret, samt om Pave Frans' holdning til den ukontrollerede grådigheds voldsomhed. Prof. Nalapat rejste spørgsmålet om præsident Clintons ophævelse af Glass-Steagall og antydede, at dette førte til krakket i 2008 og til store uligheder i indkomster.

Yang: Er Kina et »udviklet« land eller et »udviklingsland«? Værten bemærkede, at der eksisterer et nyt niveau af aftaler

mellem Kina og USA, inklusive løfter fra Washington om at støtte AIIB's indsats. Vil Kina yde store bidrag til folkeslagenes udvikling?

Zepp-LaRouche: »Det mener jeg, Kina allerede har gjort. For, i BRIKS-politikken, og i Xi Jinpings win-win-politik, har Kina bidraget til eller taget lederskabet for at skabe en totalt alternativ, økonomisk model; og det på et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at nedsmelte i et krak, der er større end det i 2008.

Jeg mener, at hele verden har tilsluttet sig AIIB, f.eks., fordi den er en mere attraktiv model, fordi den er målrettet mod reel investering, infrastruktur og andre aspekter af realøkonomien, mens den transatlantiske verden står umiddelbart foran en bankerot. De europæiske banker er totalt bankerot; Wall Street er mere end bankerot. Og da nu herren fra Indien nævnte Glass-Steagall – der er i øjeblikket en stor bevægelse for at genindføre Glass-Steagall, hvilket ville betyde at erklære de bankerotte Wall Street-banker bankerot. Det ville være en meget god ting.

Så det er virkelig en gave fra himlen, næsten, at Kina er begyndt at skabe dette alternative system, som en redningsbåd netop, som Titanic er ved at gå ned.

Så alt imens det er godt, at der nu er en bedre forståelse mellem USA og Kina, så løser det ikke problemet med, at USA's tilbøjelighed stadig går i retning af en unipolær verden.

Jeg mener, at vi befinder os i en periode med enorme forandringer. Europa er ved at forandres; der er stor respons på flygtningekrisen, for det har 'prikket hul på boblen' om, at vi lever i en verden, hvor krige, der begynder i én del af verden ... « [afbrudt]

Yang: De er også forfatter til rapporten, »[Fra Silkevejen til Verdenslandbroen](#)« [viser den frem], en fantastisk, meget imponerende rapport.

**Se også: "Silkevejen bliver til
Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk
præsenteres på pressekonference i
Beijing, 30. sept.**

De ser »Dialog« med fr. LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, og prof. Jin Canrong og prof. M.D. Nalapat. Vi diskuterer spørgsmål fra FN's Generalforsamling New York.

Spørgsmålet om kvinders rettigheder

CCTV-værten Yang rejste spørgsmålet om angrebene på Kina for sin tilstand mht. kvinders rettigheder, og beder om alle paneldeltagernes mening. Efter at de andre havde talt, sagde fr. LaRouche:

Zepp-LaRouche: »Jeg mener, at den eneste måde, hvorpå man kan overvinde kvinders underprivilegerede stilling, er, hvis begge kønnene lever et kreativt liv; for kun, når alle mænd og kvinder opfylder deres skabende potentiale fuldt ud, kan der blive ligestilling.

Og i denne henseende mener jeg, at der i hele verden er behov for at gøre mere, uden tvivl. Men jeg mener, at Kina promoverede kvindelige taikonauter – kvindelige astronauter – og dette er et godt tegn. Vi har i Tyskland udgivet en bog, hvis forside viser et foto af en kvindelig, kinesisk taikonaut, der kommer tilbage fra rumfartøjet – det er fuldstændig optimistisk.

Det er denne form for rollemodeller, vi har brug for. For det er ønskeligt med et image, hvor kvinder befinder sig i avantgarden af videnskab og kultur: og det mener jeg er meget godt. Det er meget bedre end i mange dele af USA ... «

Repræsentation i FN's Sikkerhedsråd

Efter en drøftelse af kravet fra flere lande, inklusive Japan, Indien, Tyskland og Brasilien, om at have en permanent repræsentation i FN's Sikkerhedsråd, spurgte Yang fr. LaRouche: Bør Tyskland blive permanent medlem af Sikkerhedsrådet?

Zepp-LaRouche: »Ja, det mener jeg, men spørgsmålet rækker ud over dette. For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; men også, at jeg ikke nødvendigvis er enig i, at ideen om en multi-polær verden skulle være særligt meget bedre end en unipolær verden, for det indeholder stadig ideen om geopolitik. Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret. Så jeg mener, at vi må finde en modus operandi, hvor Afrika, Latinamerika og Asien er repræsenteret på en passende måde.

Men jeg mener, at hovedspørgsmålet er, at vi må have et Nyt Paradigme, i hvilket hele menneskehedens interesser, menneskeheden som den udødelige art for fremtiden, må være det, der er vejviser for, hvad alle lande gør. Jeg mener, at tiden er inde til, at et folks legitime interesse, eller endda en gruppe af folkeslags legitime interesse, som et modsætningsforhold til en anden gruppe af folkeslag, nu må tilsidesættes, og at vi i stedet må definere, hvad menneskehedens fælles problemer er, hvilket vil sige at fjerne

sult og indføre sikkerhed for energiforsyning og forsyning af råmaterialer.

Her igen mener jeg, at Kina har taget føringen med sit Måneprogram. Kinas Månemissioner viser virkelig, hvordan videnskab og teknologi kan håndtere spørgsmålene om sikkerhed for forsyning af råmaterialer og energi. For, Kina arbejder hen imod at udvinde helium-3 på Månen til brug for, at der i fremtiden endelig kan komme produktion af fusionsenergi på Jorden.

Jeg mener, at det mere er et spørgsmål om en vision for fremtiden. Det er mere et spørgsmål om at definere menneskehedens fælles mål, og dernæst bør repræsentationen reflektere denne holdning.«

[Video med CCTV's program Dialogue kan ses her.](#)

Leder, 2. oktober 2015: Gør nedlukning af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør!

Torsdag den 1. oktober, 2015 – Lavrov og Kerry, der holdt deres fjerde møde torsdag på sidelinjen af FN, må holde momentet ved lige gennem uophørlig kontakt, sagde Lyndon LaRouche i dag. Der er nu en udvikling i gang, og det må tilskyndes gennem deres fortsatte dialog og arbejde. Meningsdannere må fastholde et uophørligt fokus på amerikansk-

russisk samarbejde, mens Obama må holdes ude af billedet så meget som muligt. Hold det russisk-amerikanske samarbejde i gang, og bloker Obamas muligheder for at indlede indirekte handlinger imod det. Obama gør stadig sit beskidte arbejde, selv om han nu er tvunget til at gøre det fra bag scenen; se nøje på, hvad Obama indirekte gør. Han er gået i skjul, men han fortsætter med at operere, som under forklædning. Obama er blevet slået tilbage, men han er ikke helt færdig endnu. Presset på Obama må ikke lempes et eneste øjeblik. Forøg presset på Obama.

Alt imens fokus på det amerikansk-russiske samarbejde er vigtigt, så må der være presserende nødvendig opmærksomhed på det sårbare svælg, som er økonomien. Lige siden Franklin Roosevelts død har der foreligget et forbud mod enhver stigning i den amerikanske produktivitet. Dette udgør stadig en dødbringende trussel. Låget blev især lagt på, efter Reagan blev skudt den 30. marts 1981, 69 dage inde i hans præsidentembede. Derefter optrappede George H.W. Bush som vicepræsident, og dernæst som præsident, nedturen. Men der var allerede en dyb fordærvelse i begyndelsen af 1970'erne, som det reflekteredes i reaktionen på Lyns sejr over Abba Lerner i den berømte debat på Queens College i december 1971. Bagefter leverede Sidney Hook truslen mod LaRouche. Ikke alene sagde han, »du vandt, men vi vil aldrig igen lade dig deltage i en offentlig debat«. Han sagde, at de ville gå til modangreb, og det gjorde de. LaRouche blev aldrig tilgivet for det, han havde gjort. Alle må forstå implikationerne af dette fra 1971 og fremefter.

Vi må lancere en generel kampagne omgående, med højeste prioritet, og gøre nedlukningen af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør. Obama er blevet slået tilbage – presset på ham må ikke lattes. Vi må nedlukke Wall Street, ellers får vi en katastrofe for USA og andre nationer. Vi må have en energisk og aggressiv fremgangsmåde. Wall Street er død og må begravnes, for stanken er overvældende.

FDR havde øje for problemet, men situationen går langt, langt ud over noget, han var konfronteret med i 1930'erne. Wall Street må nedlukkes, så en effektiv fysisk-økonomisk genrejsning af USA kan lanceres.

Leder, 1. oktober 2015: Lyndon LaRouche: Wall Street må nedlukkes, før det krakker

I går advarede Lyndon Larouche medarbejdere om, at hele det transatlantiske finanssystem er på randen af totalt kollaps, og Wall Street må lukkes ned gennem lovmæssige handlinger, med præsident Franklin Roosevelts nedlukning af Wall Street som model.

»Hvis Wall Street kollapser i en gældspanik, så kan denne kaotiske, destruktive kraft føre til død og ødelæggelse i USA og i hele verden. Wall Street-systemet må erstattes – før det slår dig ihjel«,

erklærede LaRouche.

Den russiske præsident Vladimir Putins nylige handlinger i Syrien har skabt muligheden for sådanne nødhandlinger. Obama er ved at blive skyllet ud, selv om denne proces endnu ikke er fuldført. Selv her i USA allierer fornuftige kræfter sig med Putin, modsat Obama. Putins handlinger er ved at få en positiv effekt. Saudierne har store vanskeligheder, som det reflekteres i et brev, der cirkulerer i kongefamilien, fra en højtplaceret, saudisk prins, der sætter spørgsmålstegn ved

tronfølgen og den skrantende Kong Salmans og hans ansvarsløse søns, vicekronprins Mohammad bin-Salmans, fejlslagne politik.

Der finder betydningsfulde ændringer i den globale, strategiske situation sted.

Under disse omstændigheder kan narcissist-chefen Barack Obama forventes at tage desperate, onde forholdsregler, selv på trods af sin stærkt svækkede position. Fjernelsen af Obama er fortsat en hovedprioritet, og muligheden for hans afsættelse er nu større end nogen sinde. Skulle Obama tage initiativ til at fremme krig eller forsøge andre provokerende handlinger, må han omgående fjernes under bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Dette må have en fremtrædende plads på bordet, som et konstant sværd, hængende over Obamas hoved.

John Boehners fald som formand for Repræsentanternes Hus er i sig selv både en klar påmindelse om, hvor hurtigt Obama også kunne være ude, lige så vel som det peger på Kongressens disintegration som et effektivt instrument i vores Føderale Forfatningssystem. Den præsidentielle institution har et presserende behov for forandring, begyndende med fjernelsen af Obama.

Wall Street må nedlukkes ved hjælp af Glass-Steagall og relaterede forholdsregler, der med held blev anvendt af FDR. Putins handlinger i Syrien har skabt mulighed for, at sådanne nødforanstaltninger kan vedtages, før Wall Street-krakket og det efterfølgende kaos. Obama er svag, han er ude i tømmerne, men der må nu komme effektive handlinger for fuldt ud at udnytte den mulighed, der er blevet skabt. Wall Street er et stinkende lig, og lugten alene kan slå dig ihjel. Luk det ned nu.

Leder 30. september 2015: Obama – udmanøvreret, skubbet af scenen, kørt ud på et sidespor, men ... Stadig i embedet

I den nye lederskabsdynamik, der demonstreredes på FN's Generalforsamling, og som anføres af præsident Putin, præsident Xi og andre BRIKS-nationer og samarbejdspartnere, er præsident Obama og hans herrer på dramatisk vis blevet udmanøvreret og skubbet af scenen. Faren består i, at Obama stadig er i embedet. Dette definerer amerikanernes fortsatte opgave, som den blev gentaget i fuld offentlighed under et livligt gademøde, der blev afholdt af **aktivister fra LPAC's Manhattan-projekt mandag ved FN Plaza**, med det klare budskab på deres bannere, som dette: »Obama: Hjælp med Verdensfreden: Gå af i dag!«

Et foto af denne planche, samt et andet: »Putins stopper Obamas Holocaust; Smid Obama ud«, blev sendt ud i hele verden af Sputnik News i løbet af de seneste 48 timer. Sputnik-Amerika dækkede fhv. senator Mike Gravel i går, under overskriften, **»Obama burde tilslutte sig Putin i en forenet indsats i Syrien – fhv. amerikansk senator«**.

Med hensyn til Syrien, så var den ene, umiddelbare og konkrete ting, der kom ud af det 90 minutter lange møde mandag aften mellem Putin og Obama, en bekræftelse på, at det amerikanske og russiske militær ville kommunikere med hinanden med det formål at fremme »de-konfliktion« i deres militære operationer. Det er ironisk, eftersom netop denne proces blev indledt den 18. sept. i en telefonsamtale mellem den russiske forsvarsminister Shoigu og den amerikanske forsvarsminister

Carter, men kort tid efter blev afvist af Obamaregeringen. Dette er typisk, og farligt. Kerry og Lavrov skal også mødes onsdag for yderligere at gå i dybden med de russiske, diplomatiske initiativer. Ifølge en amerikansk kilde, så dominerede Putin diskussionen med Obama med konkrete forslag til en reel krig, med FN-mandat, for at udslette Islamisk Stat, og han fik for første gang fornemmelsen af, at Obama var blevet tvunget til at høre efter.

Men, som Lyndon LaRouche gentog tirsdag, så findes der ingen tryghed, før Obama er fuldstændig fjernet fra magten.

Efter Putin-Obama-mødet førte Putin omgående en lang, åben dialog med russiske journalister ([tilgængelig i fuld længde på Kremls webside](#)).

Men Obama forlod mødet uden et ord.

Putin gentog til reporterne det, han tidligere på dagen havde sagt til FN's Generalforsamling: de amerikanske, franske og australske bombninger i Syrien er illegale, uden et mandat fra FN's Sikkerhedsråd eller en invitation fra den syriske regering. Vi må i stedet handle efter streng »overholdelse af normerne for international lov ... «

Putin opfordrer til samarbejde om Syrien for at bekæmpe terrorisme, og han opfordrede til, at der afholdes et møde mellem alle de berørte parter i oktober måned. Der har været flere russiske initiativer om dette, forud for denne uges møde i FN. Det fælles efterretningscenter i Bagdad (Rusland, Iran, Irak og Syrien) blev lanceret og vil være operationelt i oktober; der er en parallel, bilateral kanal mellem Rusland og Israel; og sluttelig mødtes Rusland, Kina og Indien for nogen tid siden i Beijing for at iværksætte et omfattende samarbejde om international terrorisme inden for rammerne af FN's Sikkerhedsråd.

Midt i alle disse vigtige handlinger kommer et særligt, strategisk initiativ imod de grønne fascister. Under præsident

Putins tale den 28. sept. til FN's Generalforsamling fremkom han med det tilbud, at Rusland, sammen med FN, ville ko-sponsorere en global konference om »biosfæren og tekno-sfæren« for at behandle nye, avancerede teknologier, der kan løse problemet med ressource-udtømmning og forbedre planetens miljø. Hertil kommer, at den indiske premierminister Modi har genoptaget sit angreb på den udviklede sektors intriger, der blev lanceret i København (COP15), og advarede om, at Indien ikke vil acceptere nogen såkaldte aftaler om klimaforandring, der udelukker nationerne i udviklingssektoren fra reel, videnskabsdrevet, økonomisk vækst. Under et møde på tomandshånd med Modi fik præsident Obama efter sigende et stilfærdigt vredesanfald over Modis modstand og vil sende amerikanske regeringsembudsmand til New Delhi for at klemme Indien, forud for klimatopmødet i december i Paris (COP21).

Leder 29. september 2015: USA/New York: LaRouchePAC transformerer omgivelserne omkring FN

Et fænomenalt demonstrationsmøde i New York City på begge sider af krydset mellem 42. og 3. gade mandag morgen, da FN begyndte. Dynamikken i gaderne omkring FN har fuldstændig ændret sig. Substansen i det mobiliserende miljø er blevet en resonans mellem det, der siges inde i FN af Putin, Xi og andre, og så det, vi foretager os udenfor. Det er som om, de delegerede har fået en mulighed for, for første gang,

offentligt at sige højt, hvad de indtil nu har diskuteret eller tænkt bag lukkede døre. Dette skyldes, at vi offentligt har diskuteret den store indsats, hvor historien nu skal transformeres.

Gademødet startede tidligt på dagen – så tidligt, at alle, der gik på 42. gade, gik mod øst, hen imod FN's Generalforsamling. Resultatet var, at Obamas bilkortege kørte forbi vores møde med vores store skilt, der viste Obamas ansigt i en paddehattesky (»STOP WW3, AFSÆT OBAMA!«), der pegede direkte mod hans vindue. Hans profil kunne ses gennem den præsidentielle firehjulstrækkers rude. Man spørger sig selv, om hans silhouette rystede pga. virkningerne af alle de vejhuller, der er overalt på 42. gade, eller om det skyldes ren psykotisk raseri. Som dagen gik kom de, der havde passeret os om morgenen, tilbage samme vej. 2.000 flyvesedler blev uddelt, inklusive LPAC-flyvesedlen, »Obama søger krig«, med LaRouches vurdering af Obamas dræbertendenser.

Denne deployering spillede korets rolle – alle i området var opmærksomme på bilkortegerne, der kørte forbi – med Obamas som den første. Og vores »Obama, Hjælp Verdensfreden: GÅ AF!«-banner, der, med sine 12 fod lange stænger, kunne ses på næsten en husbloks afstand. Vi præsenterer ikke bare et budskab, vi handler på en proces, der er i færd med radikalt at skifte i øjeblikket. Så når vi sagde, Putin har ret, Obama er et r..h.., responderede mange af diplomaterne og andre følelsesmæssigt; de smilede, lo, nikkede, og de modigste kom hen for at tale ærligt med os. Lignende respons fik det spørgsmål, der blev stillet til mange: »Tror du, det er i dag, Obama siger op?«

Dette eksemplificeredes af et par afrikanske diplomater, der fordømte den kendsgerning, at USA havde presset deres nation

til at arrestere den besøgende, sudanesiske statsleder, mens denne var i deres land. »Han er en siddende regeringschef!«, udbrød de. Andre responderede på en lignende måde til den nye BRIKS-renæssance, som borgmesteren for en stor, afrikansk hovedstad, og som var blevet inspireret af ideen om, at **USA faktisk kunne tilslutte sig BRIKS**, gennem LaRouches indgriben.

Pressesekretæren for præsidenten fra en lille, men betydningsfuld, afrikansk nation var ekstatiske over at møde os og over at overbringe sin boss vores rapport om Global Opvarmning. Disse mennesker var måske mest bevæget over vores banner, hvor der stod **»Velkommen til præsidenterne Putin og Xi [’Velkommen’ på engelsk, russisk og kinesisk]; rigtige amerikanere ønsker et Win-Win-Paradigme!«**

Endnu mere morsomt end mødet med Obamas silhouette var det øjeblik, hvor David Cameron gik forbi vores bord. Han blev genkendt af en ledende, ung aktivist, som omgående spurgte ham lige op i ansigtet, »Hej, Cameron, hvor er din gris?«. Han lo en hul, britisk latter, mens vores andre aktivister holdt Obama-moustachen op i Camerons øjenhøjde.

Nye handlemuligheder har pludselig åbnet sig. Med lidt eksperimenteren fandt vi ud af, at enhver afrikansk diplomat kunne nærmes med ordene »Obama er en dræber. Han må standses. Og global opvarmning er en racistisk, britisk svindel for at dræbe afrikanere. Enhver afrikaner må forstå dette!« I løbet af de seneste dage har vi uddelt en pakke, der inkluderer **EIR's rapport om global opvarmning**, til mange, hvis ikke alle, afrikanske FN-missioner. Nogle af os sagde til hver person, vi så med et blåt ID-kort, »Hvis du er med i en delegation, eller arbejder i FN, så er dette til dig« og gav dem **Helgas FN-appel**, samt anden litteratur.

Hvis vi forlænger vores følehorn ud i hele området, så finder vi, at virkningen af vores opstilling på gaden kan

materialiseres gennem forholdet mellem det, der finder sted i FN-GF, og det, vi foretager os. Folk, der arbejder i de lokale forretninger, tilmelder sig, efter at de gentagne gange har set os. Mindst 10 forskellige, tidligere LaRouche-støtter kom over til vores bord, af hvilke nogle meldte sig til for at hjælpe. Vores aktivister rekrutterer mange betydningsfulde mennesker – fra en højtplaceret, russisk finansperson til en ledende oversætter for den kinesiske delegation.

Ved en senere begivenhed ved NY-universitetet var Bill Roberts og Asuka Saito tilhørere til en tale, som blev holdt af Irlands præsident Michael Higgins, der talte om behovet for en ny måde at tænke på, et nyt paradigme, der var noget andet end det gamle paradigme fra Chicagoskolen for Økonomi, der har været dominerende. Bill gik op til præsidenten efter talen: »Jeg er helt enig med dig, vi må have et nyt paradigme. Det er det, Putin talte om i dag.« Bill henviste til **Rapporten om Verdenslandbroen**.

Higgins læste titlen på rapporten. Han sagde, »Åh, ja, jeg har talt med Xi Jinping om dette. Giv venligst min assistent rapporten, og så vil vi læse den.« Bill fulgte op, »Og denne her er mere kontroversiel« og gav ham **Rapporten om global opvarmnings-svindlen**.

Higgins responderede positivt til at læse den.

En russisk reporter fra et russisk statsmedie interviewede **Diane Sare** om gademødet. Hun gik i lag med spørgsmålet om Obamas dræbermentalitet og understregede Obamas forhold til sin stedfader. Reporters respons: »Uhyggeligt.« Der var flere interviews i dagens løb til freelancejournalister og andre, og der blev optaget filmklip af det lokale WPIX-II, som de forsikrede ville blive anvendt senere på dagen, og af RTR Vesti, en russisk Tv-kanal.

Dette er fantastisk!

**Jeg donerer 150 kr. til Schiller
Instituttets**

**mobiliseringsaktiviteter, seminarer
m.v. i Danmark**

**Giro: 564-8408 ● Homebanking:
1551-5648408**

**Helga Zepp-LaRouche tager
føringen i
diskussion på Kinas Radio
International
om relationerne mellem Kina
og USA**

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

28. september 2015 – Schiller Instituttets stifter, Helga

Zepp-LaRouche, blev interviewet over telefon som del af et ekspertpanel i en **55 min. lang diskussion om relationerne mellem Kina og USA i en nyhedsudsendelse på Kinas Radio International Show, den 25. sept.**, med Liu Kun og Brian Kopczynski som studieværter. Andre gæster omfattede tre akademiske eksperter i kinesisk/amerikanske relationer: prof. Tao Wenshao fra Kinesisk Akademi for Samfundsvidenskab; prof. Rick Dunham, Tsinghua Universitet, og prof. Mark Beeson fra Universitetet i Vestaustralien.

China Radio International er Folkerepublikken Kinas statsejede radiokanal.

Det første spørgsmål lød: »Hvad får de to, politiske giganter, Kina og USA, til at synes om hinanden, og hvad skiller dem?«

Zepp-LaRouche svarede:

»Det er ekstremt vigtigt, at de to mest betydningsfulde lande i verden, med hensyn til størrelse og magt, har et stabilt forhold til hinanden; den bedre del af USA ser på Kina ud fra dette standpunkt. Fra præsident Xis side, så har han gjort det meget klart, at han ønsker en åbning med »win-win«-politikken. Jeg mener imidlertid, at der netop nu består en total ulighed i den måde, de to lande bærer sig ad.«

Intervieweren bemærkede, at »kun USA Today havde en hovedoverskrift om præsident Xis besøg [i USA].«

»Hvad er Kinas plads i USA's nuværende, globale strategi, og vice versa?«, lød det næste spørgsmål.

Fr. LaRouche svarede:

*»Jeg mener, at de forskellige forslag, der kommer fra Kina, og som jeg mener, i høj grad er baseret på **den konfucianske opfattelse**, at verden kun kan fungere, hvis den er baseret på en harmonisk relation nationerne imellem, virkelig er*

nøglen. Dette kommer til udtryk i præsident Xis tilbud om win-win-samarbejde; han inviterede rent faktisk på APEC-topmødet sidste år præsident Obama til at samarbejde med Kina om den Nye Silkevej; om **politikken for »Ét bælte, en vej«**, sammen med ideen om at have en ny model mellem de store nationer. Det er en helt anden idé om internationale relationer mellem nationer, baseret på suverænitet, gensidig respekt og anerkendelse af forskellige samfundssystemer. Jeg mener, at denne model netop nu er meget attraktiv, og som er blevet vedtaget af BRIKS-landene; den rækker ud til ASEAN, og også til de latinamerikanske lande, der har gavn af denne form for win-win-samarbejde med Kina.

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

Jeg kan blot håbe, at USA, som er i store vanskeligheder netop nu – jeg mener, dets finanssystem er i en forfærdelig forfatning; mange mennesker siger, at det er værre end i 2008; der kunne komme en alvorlig nedsmeltning af finanssystemet, hvad øjeblik, det skal være. Og den eneste måde, hvorpå USA kunne komme ud af det, ville være, hvis USA ville se chancen i dette tilbud netop nu; der er en stor splittelse; nogle mennesker siger, at det absolut ville være i USA's interesse, og at USA bør samarbejde; andre siger, nej, vi er verdens eneste leder – verdens eneste stormagt; Rusland er blot en regional magt, og Kina bør holdes tilbage ...

Selv chefen for Generalstabscheferne, general Martin Dempsey, har advaret om, at USA ikke bør gå lige ind i en Thukydides-fælde[1] og se Kina som en trussel, og forsøge at gå i krig. Og hvis USA's chef for Generalstabscheferne advarer om dette, så må han have en god grund.«

Dette efterfulgtes af en diskussion om Kinas økonomi mellem de tre professorer, med prof. Dunham, der sagde: »Det bekymrer mig noget, at USA besluttede ikke at tage del i AIIB og i stedet går ind for den konkurrerende idé med TPP.« Prof. Tao bemærkede, at mange amerikanere, Henry Kissinger og andre, hilser AIIB velkommen og kritiserer Obama for ikke at gå med.

Intervieweren spurgte Zepp-LaRouche: »Kan økonomiske forbindelser og handelsforbindelser stadig fungere som den faste klippegrund for generelle relationer mellem USA og Kina?«

Hun svarede:

»Det mener jeg absolut, at de kan. Hvis der består stærke økonomiske bånd, er det en måde, hvorpå alle de nuværende spændinger kan overvindes. Af alle indgåede aftaler ville jeg understrege, at USA og Kina har aftalt at bygge et højhastighedstog mellem Los Angeles og Las Vegas; det er ikke min yndlingsrute, for den fører til et kasino, men kendergerningen er, at Kina leverer den meget, meget avancerede teknologi til fremme af handel – af hvilken 18.000 kilometer er blevet bygget internt i Kina, og som er af fremragende kvalitet. Enhver ved, at USA's infrastruktur har et presserende nødvendigt behov for forbedringer; vejene; og der er ikke noget effektivt togsystem.

Jeg har foreslået, at USA tager imod tilbuddet om win-win-samarbejde. Der kunne blive et samarbejde om at udvikle togsystemet i hele USA. Hvorfor ikke bygge disse tværs over USA, fra Vestkysten til Østkysten, og på selve Østkysten; det ville blive langt mere overlegent end det nuværende system med fly. Hvis blot USA ville tilslutte sig initiativet med den Nye Silkevej, ville det betyde, at USA kunne genopbygges.«

Dernæst diskuterede professorerne faldet i den kinesiske økonomi og citerede en statistik fra Moody's Analytics om, at,

for hvert fald i den kinesiske økonomi på 1 %, falder USA's vækst med 2 %, som et eksempel på den kinesiske økonomis bølgeeffekt på verden.

Helga Zepp-LaRouche afbrød:

»Jeg vil gerne kommentere på dette; der er en meget stor forskel, for den amerikanske økonomi drives hovedsageligt frem af værdipapirsaktiver – det drives meget frem på basis af værdipapirsaktiver; meget Wall Street; meget monetaristiske værdier, hvor den kinesiske økonomi derimod for det meste er baseret på realøkonomi. Kina har en utrolig vækst i industrien; det er engageret i industriprojekter med lande i hele verden.

Så selv om der var en lille problem med aktiemarkedet i Kina, så har det langt mindre betydning. Wall Street er fuldstændig bankerot. Jeg ville ikke foretage en sammenligning af disse to økonomier på denne måde. Kendsgerningen er, at Wall Street er totalt bankerot. Den amerikanske realøkonomi befinder sig i en absolut forfærdelig forfatning. Den kendsgerning, at den kinesiske økonomi er begyndt at forgrene sig til mange dele af verden, giver den kinesiske økonomi mere substans og gyldighed.«

Det endelige spørgsmål til Zepp-LaRouche lød: »Hvad kan man forvente vil blive opnået ved dette besøg mellem disse to ledere?«

Hun svarede:

*»Jeg har skrevet en **appel til de politiske ledere**, der i løbet af de næste par dage skal tale på FN's Generalforsamling, om, at de ikke må forpasse den måske sidste mulighed for at skabe et nyt paradigme for verden. Vi har så mange problemer; vi har faren for en finansiel nedsmeltning; krig, terrorisme, flygtningekrisen i Europa, der virkelig er ved at komme helt ud af kontrol, så jeg mener, vi behøver en ny æra for civilisationen. Og jeg*

mener, at præsident Xis »win-win«-tilbud er den bedste model hertil på dagsordenen.«

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Leder, 29. september 2015: Putin har netop demonstreret princippet om flanken

“Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand” – Vladimir Putin i De forenede Nationer.

Indenfor, udenfor og i stor afstand fra FN på Manhattans østside var det i dag åbenlyst, at den russiske præsident Vladimir Putin er i færd med at ændre den strategiske form af verdensbegivenhederne, og også har betydelig støtte blandt amerikanere for en reel, international koalition til bekæmpelse af terrorisme.

Putins tale i FN, hvor han forsvarede denne organisations charter, der havde Franklin Roosevelt som sin oprindelse, var ligefrem og effektiv. Han sagde, at der var blevet skabt en terrorisme, der hastigt bredte sig, og skabt forarmelse og tab af respekt for livet i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiien, gennem krige for regimeskift, eller »demokrati-krige«, der krænker dette FN-charter og international lov, og at denne ødelæggelse ville brede sig, indtil den blev standset.

»Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand.«

Et heldags demonstrationsmøde uden for FN med 40 aktivister fra LaRouchePAC oplevede en usædvanlig modtagelighed for sit banner-budskab: »Obama: Hjælp verdensfreden. Gå af.« Den totalt falske krig, som Obamas »60-nationer stor koalition« angiveligt skulle udkæmpe imod ISIS-terroristerne, er gået ned til at være et par luftangreb om dagen, mens tilfangetagne amerikanske våben og USA's »allieredes« støtte til ISIS/al-Qaeda har fået terroristernes kamprækker til at svulme op til 30.000 alene i Syrien og Irak.

Som »ud af den blå luft« er en ny koalition, der rent faktisk vil bekæmpe terroristerne, imidlertid hastigt ved at vokse frem omkring Putins russiske initiativ ind i Syrien, med støtte fra Kina. Også hen over Europa, såvel som i Mellempøsten, fejer der et skift med hensyn til accept af dette initiativ.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev af medier bedt om at kommentere Putins 2 timer lange CBS-interview. Under diskussioner med **LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi mandag** sagde LaRouche, at der er ved at fremkomme et fundamentalt skift, som er revolutionært, i den politiske strategi. Wall Street kollapser også. Verden vil snart repræsentere noget andet for menneskeheden, sagde han. Og dette i en periode, hvor man ikke længere tror på opdagelsen af fundamentalt nye principper – fysiske, økonomiske eller politiske!

Putin, sagde han, har netop demonstreret princippet om flanken – imod et afgørende punkt for den totale fiasko for Obamas politik, og har kastet Obamas Hvide Hus ud i forvirring og vrede.

I mellemtiden bekendtgjorde Kinas præsident Xi endnu en forpligtelse til 100 mia. dollars, gennem FN, til international infrastrukturudvikling. Kinas »win-win«-politik,

eller konfucianske politik for økonomisk udvikling, er en integreret del af det globale skift, der er i gang.

Obamas mest effektive bidrag hertil? Gå af.

Leder, 28. september 2015: Krig eller fred står på spil i Manhattan i dag

I dag, mandag den 28. sept., er en afgørende mærkedag i historien, med den russiske præsident Vladimir Putin, der kommer til Manhattan for at fremlægge sin flankemanøvre imod præsident Obama og hans herrer i London og på Wall Street. Det er et opgør mellem kreativitet og sindssyge, mellem global udvikling og global disintegration; mellem krig og fred. Putin er allerede begyndt at deployere ekstensivt militærudstyr i Syrien, på anmodning fra den legitime, syriske regering under præsident Assad. Som han sagde til Charlie Rose i et interview, der skal sendes i afsnit mellem søndag nat og tirsdag, så er han forpligtende engageret til at forsvare denne legitime regering, eftersom »alle andre handlinger i modsat retning« ville skabe en katastrofe, »som vi nu ser det« i Libyen. Han påpegede, at denne deployering var helt i overensstemmelse med international lov, ulig tilsvarende deployeringer fra præsident Obamas side, hvis

»levering af militær støtte til illegale strukturer er i modstrid med principperne i moderne, international lov og De

forenede Nationers Charter«.

Der er panik i Det Hvide Hus under Obamas forberedelser til at mødes privat med Putin, efter at de begge taler til Generalforsamlingen i dag. En afvisning af Putins forslag om en international koalition mellem nationer for at beskytte den suveræne stat Syrien, og verden, mod det barbariske ISIS, vil afsløre Obama som en åbenlys støtte af præcis disse terroristnetværk – nøjagtig som general Michael Flynn, den tidligere chef for det amerikanske Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), sagde den 31. juli til Al Jazeera, hvor han anklagede Obama for »bevidst« at støtte al-Qaeda for at opnå et regimeskift i Libyen og Irak.

TASS rapporterede søndag, at Irak, Iran, Syrien og Rusland allerede har etableret et center i Bagdad for koordinering af efterretninger og operationer imod ISIS, og som skal ledes af repræsentanter for disse nationers generalstabe. Vil Obama modsætte sig denne indsats?

Præsident Xi Jinping sendte yderligere chokbølger gennem FN i lørdags, hvor han fremlagde kinesiske planer om yderligere flere store udviklingsprojekter i hele verden, med en alvorlig kritik af den eksisterende politik, hvor der kun gives hjælp til de lande, der lydigt følger de vestlige magters ordre. Kina, sagde han, vil, i sine udviklingsprojekter, sætte »retfærdighed over interesser«.

Og den tredje leder af Rusland-Kina-Indien-trekanten, der anfører BRIKS-nationerne i skabelsen af et nyt paradigme for fred gennem udvikling, sprængte hul i den grønne fascistdagsordens planer om at bruge svindelen med global opvarmning til at nedlukke udvikling over hele verden. Den indiske premierminister Narendra Modi sagde til FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, at der bestod et »tillidsunderskud« over for de udviklede lande, der bruger klimaspørgsmålet til at afholde udviklingslandene fra at forbedre deres befolkningers levestandard, under påskuddet om

kontrol af CO₂-udledning. Det var Indien og Kina, der førte an i den heldige afvisning af tvungen nedbringelse af CO₂, og som ødelagde Klimakonferencen i København i 2009, »COP15«, og det er sandsynligt, at vi kan vente det samme ved »COP21«, Klimakonferencen i Paris i december måned.

EIR's nye Specialrapport, *Skræmmekampagne om 'Global Opvarmning' er Befolkningsreduktion, ikke Videnskab[1]*, må læses og distribueres for at sikre netop et sådant resultat.

I lørdags blev **Lyndon LaRouche**, under en konference i **Manhattan**, spurgt, hvilken fremgangsmåde, man skulle anvende for at mobilisere folk på et tidspunkt, hvor faren, som nu, er så alvorlig. Han svar var, i uddrag:

»Obama var på randen af at lancere en atomkrig fra selve USA. Det var, hvad han var helliget til. Og Putin blokerede det! Hvordan blokerede han det? Han gik over til en anden kæde og ændrede spørgsmålet og kom ind i et helt område, som ikke var det europæiske område i den almindelige forstand. Og hele dette område, fra Tyskland, og fra andre dele af Europa, begyndte at respondere til det, Putin havde gjort!

Pointen er derfor, at vi på alle punkter altid må søge menneskehedens fremskridt, i den forstand, at vi søger efter menneskelig udødelighed i de mennesker, der vil tage vores plads, når de skal tage vores plads, ud fra den antagelse, at de vil være i stand til, som en gruppe mennesker, som et samfund, at skabe evnen til ægte menneskelighed i fremtiden, eller i nutiden og ind i fremtiden.

Og det er denne optimisme, der giver folk inspiration til at hellige deres liv til det, der ligger forude, selv, hvis de skulle stå over for en trussel om døden. Og de inspireres af den kendsgerning, at de har folk, der bidrager til udviklingen af en mere fremskreden grad af udvikling af samfundet, end de nogen sinde tidligere har kendt.«

Titelbillede: St. Georg dragedræberen

[1] Se: **Rapport fra pressekonferencen i anledning af rapportens udgivelse**

Samt også: Introduktion til EIR's rapport v/Helga Zepp-LaRouche, **»Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«**

Leder: USA: Nu har vi mulighed for at bringe Forfatningen tilbage

25. september 2015 – Lyndon LaRouche sagde i går, at vi må benytte FN's Generalforsamling til at bringe USA tilbage til sin Forfatning. Det vil sige, at vi må bruge de kalejdoskopiske skift – til det bedre – i nationernes politik og relationerne imellem dem, som blev udløst af Vladimir Putins overraskelsesmanøvre ind i Syrien, til at lukke Wall Street ned og smide Barack Obama ud af embedet. Siden Putins overraskelsestræk er den tyske regering vendt på en tallerken mht. spørgsmålet om flygtningene, der trænges i Europa. Kansler Merkel besluttede at gå ud med en velkomst af flygtningene og skaffe dem uddannelse og jobs i stedet for at forsøge at smide dem ud.

Men LaRouches analyse indbefattede, at det tyske politiske skift ikke vil være begrænset til flygtningespørgsmålet – at det ville være langt mere generelt. Og det har allerede vist sig at være sandt. I går, blot en dag efter en telefonsamtale

med Obama, **trodsede kansler Merkel åbenlyst hans politik**, da hun under en pressekonference meddelte, at krisen i Syrien må forhandles med Bashar Assad, og ligeledes med Iran og Rusland. I dag støttede begge de to tyske regeringskoalitionspartneres parlamentariske gruppeledere fra CDU og SPD hende.

Dernæst var Obama, under ekstremt pres, i dag tvunget til at gå med til et møde mandag med Ruslands præsident Putin – et møde, der vil blive meget risikabelt for Obama, fordi Putin ser lige tværs igennem ham og har alle kortene på hånden.

Men husk, at LaRouche har understreget den pointe, at Obama ikke vil gå stille – tværtimod, hans impuls vil være at begynde en krig snarere end indrømme, at hans tid endelig er omme. Da Obama f.eks. bemyndigede forsvarsminister Carter til for første gang at tale med sin russiske modpart Shoigu den 18. sept., blev det meddelt, at formålet var »dekonflikktion« – at forsøge at sikre, at amerikanske og russiske styrker ikke ved et uheld ville begynde at beskyde hinanden i Syrien. Ikke så hurtigt! Den 22. sept. sagde Pentagon, naturligvis efter en indgriben fra Obama, at Carter IKKE har planer om at diskutere dekonflikktion, før Rusland ændrer sin støtte til Syriens valgte præsident, Bashar Assad!

De naive ville sige, at Obama værdsætter regimeskift højere end amerikanske soldaters liv, men LaRouche har mere præcist observeret, at Obama simpelt hen elsker at dræbe, og længes efter at dræbe på en langt større skala nu, hvor han er trængt op i en krog – hele vejen til en atomkrig. I et lignende træk fra Obamas side har magasinet *Foreign Policy* rapporteret, at USA i hemmelighed har nedlagt veto mod en russisk resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrede til en bredere og effektiv koalition imod ISIS, selv efter, at Rusland inkluderede ændringer, der tilfredsstillede andre lande.

Hvis nogle blandt vort folk, efter to valgperioder med Obama, ikke længere erkender ham for at være den dræber, han er, så skyldes det ikke, at Obama har forandret sig til det bedre,

men derimod den degeneration, som hele vores kultur har lidt under, under hans misregimente. Obama er en masse-morder, ligesom hans indonesiske stedfader Lolo Soetoro. Den seneste runde med degeneration under Tåbelige Bush og dernæst den endnu værre Obama bør minde os om en tidligere runde, der begyndte med forsøget på at myrde Ronald Reagan, for hånden af en person med tilknytning til H.W. Bush, kort tid efter Reagans indsættelse, og som sluttede med Bill Clintons ydmygelse og degradering, kort før hans anden valgperiode sluttede.

Amerikanere, der var blevet voksne før eller under perioden i 1960'erne efter JFK's mord, husker med al tydelighed den totale forandring, vort land gennemgik som følge af rock-narko-sex-modkulturen. Men der er langt færre mennesker, der erkender denne efterfølgende runde af degeneration.

Inden for disse rammer har LaRouche understreget det forfald, som har fundet sted i USA's Senat, der er efterladt uden nogen intellektuel eller moralsk dybde.

Den større sammenhæng, i hvilken man skal se denne forfaldsrunde, er det generelle forfald i det tyvende århundrede, forud for hvilket forfald kansler Bismarck blev afsat af den Britiske Krone i 1890, der umiddelbart efterfulgtes af det politiske mord på præsident William McKinley i 1901.[1] McKinley havde en politik for verdensfred – en politik for harmoni blandt nationer, ligesom den politik, Kina i dag forfølger, som FDR forfulgte med sin plan om FN, og som den politik, Lyndon LaRouche fremlagde i sin Manhattan-dialog fra 19. september.[2] McKinleys præsidentskab skal ses som en fortsættelse af Ulysses Grants militære lederskab, hans præsidentskab og hans indsats efter sit præsidentskab. Grant var igen en fortsættelse af Abraham Lincoln.

Det er velkendt, hvem det var, der myrdede McKinley; det var den samme magt, der myrdede Lincoln, og den samme, der intrigerede for at få Bismarck afskediget.[3]

Nu, mere end et århundrede senere, har vi det privilegium at befinde os i den position, som vi har – en position, der er vundet gennem Lyndon og Helga LaRouches indsats, og dem, der hjalp dem. Vi har det privilegium at genoprette Den amerikanske Forfatning ved at nedlukke Wall Street, og bortvise Obama fra embedet – med hjælp fra det, der finder sted på De forenede Nationers Generalforsamling på Manhattan.

[1] Se: Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord, Tema-artikel,

[2] Se: <https://www.youtube.com/watch?v=63PgCpj8jPY>

[3] Se: Afsættelsen af Bismarck og starten til Første Verdenskrig, Tema-artikel

Leder: USA: Fokus på Manhattan, mens Obama truer med Verdenskrig

24. september 2015 – Tyngdepunktet for verdensanliggender ligger på Manhattan i denne og næste uge, hvor verdens ledere ankommer til FN's Generalforsamling, og præsident Obama har til hensigt at bruge lejligheden til at fremme krig. Mandag, den 28. sept. vil Obama, den russiske præsident Putin, den kinesiske præsident Xi Jinping, den franske præsident Hollande og den iranske præsident Rouhani tale til FN's Generalforsamling. Ulig de fleste FN-generalforsamlinger vil begivenhederne i år være af historisk karakter, idet spørgsmål om krig og fred vil være på bordet.

Den russiske præsident Putin har præsenteret Obama for et *fait*

accompli med de intense, russiske, militære deployeringer til Syrien. Den russiske deployering har foregrebet Obamas planer om at alliere sig med Tyrkiet og Saudi Arabien og etablere en flyveforbudszone i det nordlige Syrien, som vil gavne jihadisterne og tilsigter at vælte Assad-regeringen og skabe et salafist-tilflugtssted på Middelhavets østkyst. Det er nu taget af bordet som resultat af Putins modige og rettidige handlinger. Ud over deployeringen af mindst to eskadriller russiske MIG-kampfly til Latakia-området, er russiske ingeniører nu ankommet til flådehavnen i Tartus for at udvide faciliteterne til at kunne modtage større, russiske krigsskibe og forsyningskibe. Putin har også sat en stopper for Israels dominans over syrisk luftrum og har i mandags meget ligefremt fortalt den israelske premierminister Netanyahu, at Rusland ikke vil tillade israelske fly frit at angribe Hezbollah-konvojer inde på syrisk territorium.

De russiske træk tvang Obama til at tillade sin forsvarsminister Ashton Carter at etablere en kontaktkanal direkte mellem USA's og Ruslands militær. Amerikanske efterretningskilder rapporterer, at russiske overvågningsdroner allerede opererer over syrisk territorium, hvor USA også har været aktiv. En vis, begrænset grad af »dekonfliktion«-kontakt – altså aftaler om forholdsregler, der skal mindske risikoen for uheld og fejlregninger i nærkontakt mellem de to militærstyrker, som dermed på farlig vis ville optrappe spændingerne – er allerede blevet etableret på jorden, og nogle fornuftige kredse i det amerikanske militær går ind for russisk-amerikansk udveksling af efterretninger og eventuelle, koordinerede operationer imod Islamisk Stat og andre jihadister.

Obama vil imidlertid aldrig acceptere en sådan fornuftig politik. Han er fanatisk indstillet på en konfrontation med Rusland, og man kan forvente, at han vil foretage en eller anden irrationel handling i New York City (et russisk forslag om et Obama-Putin-topmøde på tomandshånd er endnu ikke blevet

besvaret af Det Hvide Hus) for at optrappe konfrontationen, snarere end at tage imod de russiske tilbud om reelt samarbejde for at bekæmpe terrorister.

Lyndon LaRouche understregede i denne uge, at den største fare i den aktuelle situation er, at ledende embedsmænd i Washington, inklusive ledende medlemmer af det amerikanske Senat, har blokeret sandheden om Obamas narcissisme og had til Putin ude. De begår den fejl ikke at se den umiddelbare fare for, at Obama begår en sindssyg provokation over for Rusland, selv om alle tegn herpå er til stede.

Obama har godkendt deployeringen af en ny generation af atomvåben til Europa. B61-12 er nominelt et taktisk atomvåben, men opgraderingerne giver det en større præcision, og de kan lanceres fra 'snigende' (stealth) bombefly, der kan nå russiske grænser. Tysklands nationale TV-netværk har vist en dokumentar, der viser, at Obamas politik udvisker linjerne mellem konventionel og atomar krigsførelse og i høj grad øger faren for en udslettelseskrig med Rusland. Efter planen skal Tyskland modtage 20 af de nye B61-12 atomvåben, og senere i år vil kampfly i det tyske Luftwaffe begynde at blive ombygget, således, at de kan lancere disse atomspræghoveder – under ordre fra USA.

General David Petraeus, er nu er militærrådgiver til Obama, havde foretræde for Senatskomiteen for Væbnede Tjenester i begyndelsen af denne uge for at promovere ideen om, at USA skulle lancere en bombekampagne mod de Syriske Luftstyrker. Han har for nylig opfordret til en alliance mellem USA og Nusra Front, den officielle al-Qaeda-aflægger i Syrien.

Forud for sit topmøde i Det Hvide Hus med den kinesiske præsident Xi Jinping har Obama udsendt sin handelsminister, Penny Pritzker, til Seattle for at intimidere amerikanske foretagende-ledere, der skal mødes med den kinesiske præsident, til at angribe Kina for unfair handelsmetoder. Pritzker har lyttet med i private samtaler mellem Xi og de

amerikanske forretningsfolk – for at sikre, at amerikanerne overholder Obamas hårde linje.

Denne form for galskab fra Obamas side er ikke ny. Så tidligt som i april 2009 havde LaRouche i en international webcast advaret om Obamas alvorlige narcissisme, og flere måneder senere krævet, at Obama blev fjernet, før han sprængte hele verden i luften, gennem påkaldelsen af bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg. Seks år senere kan disse advarslers korrekthed ikke drages i tvivl.

Det, der er anderledes nu, er imidlertid, at verden befinder sig på randen af generel krig og total disintegration af det transatlantiske finanssystem. Begge disse begivenheder kunne forekomme, hvornår det skal være, og den eneste fornuftige måde at forhindre det på er at fjerne Obama fra embedet.

De begivenheder, der finder sted hen over de næste par uger i New York City, stiller amerikanske såvel som globale ledere over for en udfordring. Så længe, Obama fortsat sidder i embedet, vil menneskeheden fortsat være i fare.

**Pressekonference i New York:
EIR udgiver rapporten
»Skræmmekampagne om Global
Opvarmning er
Befolkningsreduktion**

– ikke Videnskab«.

Den 22. september 2015 –Executive Intelligence Review havde mulighed for at præsentere dens specialrapport, »Skræmmekampagne om Global Opvarmning er Befolkningsreduktion, ikke videnskab« til journalister og forskellige delegationer fra FN i dag. (I denne uge starter en serie af præsentationer, konferencer og diskussioner i FN, hvoraf mange vil referere til den af paven nyligt udgivne encyklika »Laudato Si«, som blev overtaget af Hendes Sataniske Højhed gennem repræsentanten for den britiske krone, Commander of the Britisk Empire Hans Joachim Schellnhuber). Ved pressekonferencens åbning fortalte Dennis Speed, hvordan Lyndon LaRouches *EIR* i årtier har bekæmpet brugen af denne pseudo-videnskab som maskeret værktøj til befolkningsreduktion. »Vi tror derimod på videnskabsmanden Krafft Ehrickes idé om, at mennesket nødvendigvis må mestre rumfart.«

Speed talte om Obama- og Cheney/Bush-regeringernes katastrofale krigspolitik og om advarslen indeholdt i Sergei Glazievs bog »Genocide: Russia and the New World Order« (Folke drab: Rusland og den Nye Verdensorden) udgivet af *EIR* i 1999 om, at »Selvom definitionen af folke drab (inklusive den fra FN's internationale »Konvention om Forebyggelse og Straf for Folke drab«) inkluderer et element af intention... er en folke drabspolitik ikke altid fuldt ud bevidst hos dem, der gennemfører den – og i langt mindre grad bliver den åbent erklæret af dem. Den kan være skjult bag ganske respektable slogans om reformer, der er gode for samfundet, om at opnå frihed og social retfærdighed. Mange egentlige deltagere i forbrydelsen 'overser' måske de reelle konsekvenser af deres handlinger og tror måske oprigtigt på, at de er helte og godtgørere for menneskeheden.«

Efter at have gennemgået detaljerne omkring både UNESCO's grundlægger Juian Huxleys og virussen Prins Philips kriminelle

anskuelser vedrørende racehygiejne og befolkningsreduktion, diskuterede Speed Schellenhubers forhold til den nuværende pave, hvor han citerede Helga LaRouches iagttagelse, at »den kendsgerning, at CBE Schellnhuber har fået sit program godkendt i Det Pavelige Videnskabelige Akademi, rejser de mest alvorlige spørgsmål om, hvordan dette var muligt«. Senere refererede Speed til Schellnhubers eksplicitte bemærkning om en »bæredygtighed på kun 1 milliard mennesker« fra COP15-topmødet i København og spurgte, om paven var blevet påvirket udefra til at gå med på en politik, der kun kan resultere i affolkning af størstedelen af planeten og er i direkte modstrid med hans kirkes fundamentale lære. »EIR tror ikke på, at mennesker er forureningskilder, at kulddioxid forurener; vi tror på, at verden har brug for flere mennesker, ikke færre.«

Ben Denniston og Tom Wismuller, videnskabsmand hos NASA, meteorolog og medlem af gruppen »The Right Climate Stuff«, præsenterede kernen i specialrapporten, så vel som nyt, ikke tidligere fremlagt materiale. Dette var pressekonferencens sande centrum, som fik publikum bestående af diplomater til at udtrykke en afgjort »udiplomatisk« begejstring for det, de blev præsenteret for. Faktisk brød de ud i klapsalver og lettelse ved pressekonferencens slutning.

Dennistons omdrejningspunkt, at CO₂ på ingen måde kan bekræftes som afgørende, når det kommer til klimaforandringer, rev hele klima-lobbyens hovedpræmis op med rode. Rapportens afsnit omkring energigennemstrømningstæthed, klimaalarmisternes metoder osv., leverer det nødvendige bevismateriale til en videre undersøgelse. Han angreb ideen om at censurere NASA og andre såkaldte »klima-nægttere« og pegede på, at videnskabelig stræben ikke er baseret på populær mening. Senere i diskussionsperioden betonedede han den rolle, FN's igangværende møder kan spille i at gøre det af med den ondsindede monetære politik, der ligger til grund for klimaforfalskningerne, ved at bruge LaRouches økonomiske videnskab og i alliance med Kina og Rusland forme et princip om et

internationalt »win-win«-samfund.

Tom Wismüllers medrivende præsentation, »lynkursus i at gennemhulle menneskeskabt global opvarmning«, gav et definitivt bevis på, at menneskelig udledning af drivhusgasser ingen effekt har på stigninger af vandstanden i havet. Stigningerne er fuldkomment i overensstemmelse med naturlige ikke-antropogene stigninger. Wismüllers kolleger fra NASA, som kender de seneste satellit-data, kender målingerne og målingernes kvalitet. De forstår også et computer-genereret svindelnummer, når de ser det.

Wismüller bemærkede, at de katastrofale animerede scenarier om oversvømmelser af Manhattans vestlige motorvej som følge af global opvarmning er absurde. Havene er steget de sidste 10.000 år, fordi gletsjerne er smeltet. Og der er stadige stigninger, sagde han, men de er langt mere moderate, »fordi gletsjerne er væk«. Han »havde videnskaben i hus«, der forklarede, hvordan denne frygtede fremtidige stigning faktisk allerede er sket over en længere periode. Med reference til »klima-stjerne« James Hansen og hans ofte citerede udgivelser sagde Wismüller, at Hansens forudsigelser om temperaturstigninger (som f.eks. forudsigelsen fra 1981 i magasinet Science), var lineære projektioner om, at der over tid ville være en relativt stabil stigning. Da det efter flere år blev klart, at det ikke skete, ændrede Hansen sin model til en eksponentiel stigning, fordi han således kunne fastholde stigningen og samtidig få målingerne til at passe med »computer-modelerede repræsentationer« og dermed måske få folk til fortsat at tro på, at det, som han og andre »klima-alarmister« sagde, var sandt.

Ved konferencens afslutning læste Speed følgende konklusion fra en udtalelse, der var sendt til konferencen af Paul Driessen:

»Fra mit perspektiv er det en forbrydelse mod menneskeheden på basis af hypotetiske computer-genererede katastrofer, der

skulle indtræffe årtier fra nu, at indføre politikker, der foregiver at beskytte verdens mest energi-fattige folk ved at forstærke energimanglen, fattigdom, fejlernæring og sygdom, som nu og her dræber millioner af mennesker hvert år. Disse er alle betagende problemer. Man må spørge sig selv, hvordan hovedparten af menneskeheden føler omkring dem – og hvem vil stille præsident Obama, Pave Frans, Ban Ki Moon og FN's klimachef Christiana Figueres nogle af disse meget forstyrrende og ubehagelige spørgsmål.«

Præsentation og oversigt over rapportens indhold

Hele pressekonferencen kan ses her: